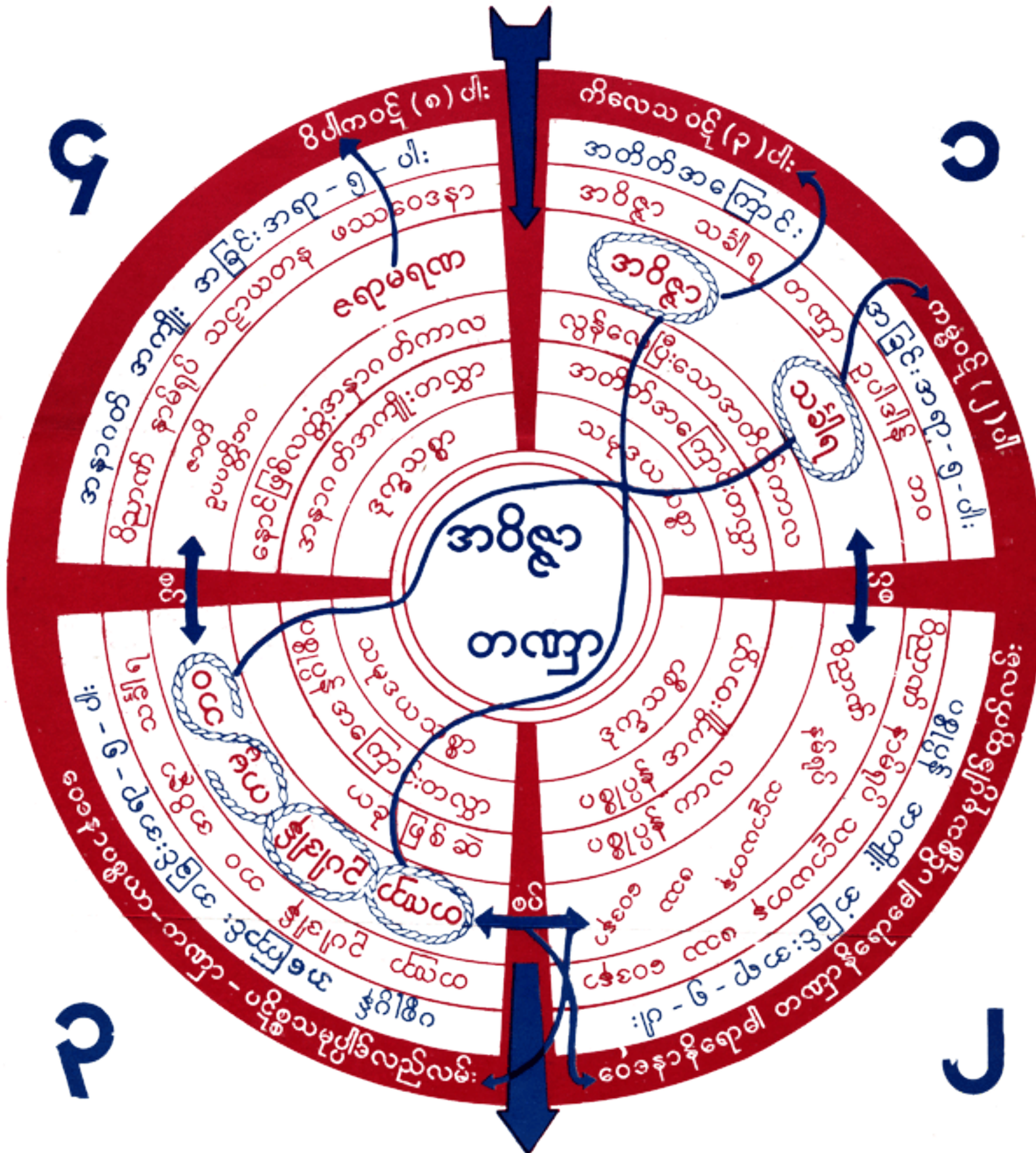

သုညတ တရား
ကြိုးစားပြီး ဟောရစ်ပါဏ္ဍာတို့
(၁၁-၉-၆၁)

ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာထေရ် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
 မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဟောကြားတော်မူသော
 သဗ္ဗာ(၄)ပါး တရားမတော် အမှတ်စဉ် (၁၉) မှ
 ထုတ်နှုတ်ပုံနှိပ်ပါသည်။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၊ ၁၂ ပါး၊ ထင်ရှားပေါ်လွင် ဓာတ်အစဉ်
အမရပူရမြို့၊ မင်္ဂလာတိုက်ဟောင်း၊ မိုးကုတ်ဆရာတော် ဦးဝိမလ၏
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဖြတ်လမ်းကြည့်ရှုစရာ စက်ဝိုင်းဒေသနာ၊

အဝိဇ္ဇာနှင့် တဏှာရင်းခံ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံကြောင့်-ရပ်နာမ်ပေါ်၊ အပင်မှမျိုး၊ မျိုးမှအပင်၊ အမျှင်မပြတ်၊ ဆက်စပ်သည့်ဟန်၊ ကံကြောင့်
နာမ်ရပ်၊ နာမ်ရပ်ကြောင့်ကံ၊ အဖန်ဖန် ဖြစ်ပြန်နည်းအလျော်၊ ဗြဟ္မာ-သီကြား စသည်များက၊ ထင်ရှားပြုပြင်၊ စီရင်ဖန်ဆင်း၊ အကြောင်းရင်းကြောင့်၊
လူနတ်များစွာ၊ သတ္တဝါတို့ ဖြစ်လာရမှု၊ မဟုတ်ဟု ဉာဏ်ဖြင့်ရှု၍မျှော်၊
(လင်္ကာဆောင်ပုဒ်) မူလနစ်ဖြာ၊ သစ္စာနစ်ခု၊ လေးခုအလွှာ၊ အင်္ဂါတစ်ဆယ့်နှစ်ပါး၊ တရားကိုယ်များနှင့် သုံးပါးအစပ်၊ နှစ်ရပ်မူလ၊ ဝဋ်သုံးဝနှင့်
ကာလသုံးဖြာ၊ ခြင်းရာနှစ်ဆယ်၊ ဤရှစ်သွယ်ကို အလွတ်ကျက်မှတ်၊ သိစေအပ်သည်၊ သံသရာမှ လွတ်ကြောင်းတည်း။

“သုညတတရား ဤစားပြီး ဟောရစ်ပါကွာ-တဲ့”

(၁၁-၉-၆၁)

အားလုံး ဒကာဒကာမတွေ သုညတတရားနာရမှ အဖိုး တန်မယ်လို့ဆိုတာ မှတ်ထားကြပါ....(မှန်ပါ)။

ဘာတရားနာရမလဲ (သုညတတရား နာရပါမယ်) သုညတ တရား နာရမှ သုညတနိဗ္ဗာန် ရောက်မယ်....(မှန်ပါ)။

သုညတတရား နာရမှ.... (သုညတနိဗ္ဗာန် ရောက်မှာပါ ဘုရား)။

ဩော်....ဒါဖြင့် သုညတဟာ တော်တော် အရေးကြီးတဲ့ ထိန်းပါကလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒကာဒကာမတွေ မှတ်ထားဖို့ပါပဲ (မှန်ပါ)။

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကိုက မောသရာဇ ရဟန်းကို ဟောထားလိုက်တာ.... “ဟေ....မင်း.... မသေရာသွားချင်လို့ရှိရင် သုညတ ဆိုက်အောင် လုပ်စမ်းပါ ကွာ”တဲ့....(မှန်ပါ) မအိုရာ၊ မနာရာ၊ မသေရာ ဆွားချင်လို့ ရှိရင်ဖြင့် သုညတဆိုက်အောင် လုပ်ပါလို့ သေသေသေချာချာ ဟောထားတယ်....(မှန်ပါ)။

(၂)

အဲဒီ မော့ဆဲဇာဇ ရဟန်းဆိုတာလဲ တခြားသော ရဟန်း မဟုတ်ပါဘူး ဒကာဒကာမတို့၊ ခေါင်းပါးတဲ့အကျင့် ကျင့်တဲ့ နေရာမှာ တေဒဂ်ရတဲ့ ရဟန်းပါပဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူက ဘယ်လိုလျှောက်သတုံးဆိုတော့ “တပည့်တော်သည် နိဗ္ဗာန်ကို အမြန်ဆုံးနည်းနဲ့ ခန္ဓာဇာတ်သိမ်းငြိမ်းတဲ့ နိဗ္ဗာန်ကြီးကို သွားချင်ပါတယ်၊ ရောက်ချင်ပါတယ်၊ ရချင်ပါတယ် ဘုရား” လို့ လျှောက်တဲ့အခါကျတော့မှဘုရားက ဒကာဒကာမ တွေ တခြားတရား အများလိုက်မနေပါနဲ့၊ သူညတ တရားကို မင်း မြင်အောင်ရှုနိုင်လို့ရှိရင် သူညတနိဗ္ဗာန်ကူးပါလိမ့်မယ်တဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဪ... သူညတ မြင်လို့ရှိရင်ဖြင့် သူညတနိဗ္ဗာန် ကူးလိမ့် မယ်ဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ရတော့မယ်- (မှန်ပါ့ဘုရား)။

သူညတ ဆိုက်ရင်.... (သူညတနိဗ္ဗာန် ကူးရမှာပါ ဘုရား) အဲဒီတော့ ဒါကလေးအသာထားပြီး အရှင်အာနန္ဒာက ဘုရား သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဘယ်ဟာမဆို လျှောက်ထားရဲ တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက် ဖြစ်နေတော့ “သူညတလောက ဆိုတာ ပြောစမ်းပါ၊ ဘုရားတပည့်တော်များ အင်မတန် သိ ချင်ပါတယ်” လို့ လျှောက်တဲ့အခါကျတော့....

သုညောလောကော သုညောလောကောတိ
ဘန္တေ ဝုစ္စဘိ၊ ကိတ္တာဝတာနုခေါ လောကေ
ဘန္တေ သုညောလောကောတိ ဝုစ္စတိ။

သုညလောက သုညလောကဆိုတာ တယ်ပြောကြတယ်
ဘုရား-အဲဒီ သုညလောကကို တပည့်တော်အား ရှင်းပေးစမ်း
ပါ ဘုရား ဆိုတော့မှ....

ကိတ္တာဝတာနုခေါ သုညောလောကောတိ ဝုစ္စတိ၊
ယသ္မာစခေါ အာနန္ဒ သုညမေတံ အတ္တေနဝါ အတ္တ
နိယေနဝါ။

တစ်ခုသော တရားမြင်တဲ့အခါ ငါ - ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သွင်း
အောင် ကြည့်ပေးကွာတဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

တစ်ခုသောတရား မြင်လိုက်ရလို့ရှိရင် ဘယ်လို ကြည့်ကြရ
မယ်(ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆိတ်သွင်းအောင်ကြည့်ကြရပါမယ်ဘုရား)။

ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သွင်းအောင် ကြည့်ပေးစမ်းပါကုသိုလ်
ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဟောတော်မူတယ် ဆိုတာ
ရှင်အာနန္ဒာ လျှောက်လို့ဟောတယ်နော်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)
ပြီးတော့မှ ဘုရားက ဘယ်ဟာ ကြည့်ရမှာတုံးဆိုတော့....

“ကိစ္စ သူည့် အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ၊
စက္ခုသည် အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ”။

မျက်လုံးထဲက မြင်ရုပ်ကလေးကို “ဪ...ငါ-ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်ဘူး” လို့ မြင်အောင်ကြည့်ရမယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

“ရူပါသုညာအတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ” လို့တစ်ခါဟော
ပြန်တော့လဲ “ဪ...သူမြင်တဲ့အဆင်းကလေးလဲငါ-ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်ဘူး” လို့မြင်အောင်မင်းတို့ကြည့်စမ်းပါ(မှန်ပါ့ဘုရား)

“စက္ခုဝိညာဏ်” ဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ မျက်လုံးရယ်၊ အဆင်းရယ် ပေါင်းမိတဲ့အခါ စက္ခုဝိညာဏ် ကလေးဟာ မြင်စိတ်ကလေး ပေါ်ပါတယ်-(ပေါ်ပါတယ်) “အဲဒီ မြင် စိတ်ကလေးလဲ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဖြစ်အောင် ကြည့်စမ်းပါကွာ” တဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

“စက္ခုသမ္ပယော သုညော အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ” ဖဿကလေးများ ပေါ်လာလို့ရှိရင်ကွာ “စက္ခုသမ္ပယပေါ် လာရင် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်အောင် ကြည့်ပေးစမ်းပါ” တဲ့.... (မှန်ပါ့) သဘောကျပလား....(ကျပါပြီဘုရား)။

“ယမိဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ” ဩော်....ဒီလို အကြောင်းရင်းခံပြီး သကာလ မျက်လုံးနဲ့မြင် လိုက်ပြီ ဆိုမှဖြင့်ကွာ....တဲ့၊ ချမ်းသာတာလဲ ပေါ်တတ်တယ်၊ ဆင်းရဲတာလဲ ပေါ်တတ်ပါတယ်၊ အလတ်စား ဥပေက္ခာ ဝေဒနာလဲ ပေါ်တတ်ပါတယ်၊ “အဲဒီ ဝေဒနာသုံးမျိုးပေါ်ရာ ကိုလဲ ‘အတ္တေနဝါ အတ္တနိယေနဝါ’ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမှ ဆိတ်သုဉ်း အောင် ရှုစမ်းပါ”(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဤကဲ့သို့ ရှုလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့ “ဧဝံ မစ္စုတရော သိယာ” ဧဝံ-ဤသို့ မင်းရှုခဲ့သည် ရှိသော်၊ မစ္စု တရော-သေမင်းနိုင်ငံမှ လွန်မြောက်နိုင်သည်၊ သိယာ-ဖြစ် ရာ၏....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဧဝံ လောကံ အဝေက္ခန္တံ၊ စက္ခုလောက၊ ရူပလောက၊ မြင် တတ်တဲ့ စက္ခုဝိညာဏ်လောက၊ ဖဿလောက၊ ဝေဒနာသုံးပါး

(၅)

လောက၊ အဲဒီလောကသုံးပါးကို လွန်မြောက်လို့ ရှိရင်ဖြင့်၊
လောကံ - လောကသုံးပါးကို၊ အဝေက္ခန္တံ = စေ့စေ့ငုငု
ကြည့်ရှုသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မစ္စုရာဇာ - သေမင်းသည်၊ နမဿတိ =
မင်းကို မမြင်တော့ဘူးတဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီသုညတေသာ မင်းထင်အောင် ရှုနိုင်လို့ရှိရင် သုညတ
နိဗ္ဗာန် မင်းကူးသွားတဲ့အတွက် သေမင်း မမြင်နိုင်ဘူးကွဲ့တဲ့....
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒီလို ဟောစားတာကို ဒကာ ဒကာမတွေက သေသေ
ချာချာ သိတော့မှ ဩော်....ဒို့ဒို့ဥစ္စာ တိုတိုနဲ့မိတဲ့ တရားပါ
ကလားဆိုပြီးဘုန်းကြီး ယနေ့ သုညတတရားဟောလိမ့်မယ်လို့
ဒကာ ဒကာမတွေ မှတ်ထားစမ်းပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘာဟောမှာပါလိမ့်.... (သုညတတရား ဟောမှာပါ)
ဒါဖြင့် ဒီသုညဇာတိကို ဆရာဘုန်းကြီးက ဒီနေ့ ဘာဖြစ်လို့
ဒီဒကာ ဒကာမတွေ ဟောချင်တာတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျ
တော့မှ ဒီသုညတတရား ကွယ်လို့ရှိရင် သုညတတရားဟာက
ဒကာ ဒကာမတို့ ကွယ်မည့်တရားတဲ့....(မှန်ပါ့) သုညတတရား
က လူတိုင်းနားမထောင်နိုင်ဘူး....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အဲဒီ သုညတတရားကွယ်လို့ရှိရင်လဲ သုညတနိဗ္ဗာန် ကွယ်
မှာပဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဒို့ဥစ္စာ အင်း....ဒို့သုညတ တရား
မှ သုညတနိဗ္ဗာန်ကို ရောက်မှာကိုး.... (မှန်ပါ့) သူကလဲ ကွယ်
မည့်တရားတဲ့....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

(၆)

ဒကာ ဒကာမတို့ ယနေ့ဟောမည့် တရားတာ သုညတ
တရား၊ သူက ကွယ်မည့်တရားတဲ့....(မှန်ပါ) ကွယ်တာမှ မပြော
ပါနဲ့တော့တဲ့ ဒကာ ဒကာမတို့၊ အခု သာသနာတွင်းကလေး
တောင်မှ ကွယ်ချင်ချင်ဆိုတာ မှတ်ပါ ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

သာသနာတွင်းကလေးတောင်မှ ဘာတုံး.... (ကွယ်ချင်ချင်
ပါ) ကွယ်ချင်ချင်ပဲတဲ့၊ ရုပ်တွေ၊ နာမ်တွေ၊ ဒါတွေ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ
မဟုတ်တဲ့ ရုပ်တွေ နာမ်တွေ ဝေဒနာတွေ ဖဿတွေ ဒါတွေ
လျှောက်ပြောနေလို့ ရှိရင်ဖြင့် ကျုပ်တို့ မနာတတ်ပါဘူးတဲ့....
(မှန်ပါ) ဘုရား။

အင်း.... ဘာတရားမို့ မနာတတ်တာပါလိမ့်မတုံး ဒကာ
သစ်ရေ.... (သုညတတရားမို့ မနာတတ်ပါ) ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာမှ
မဟုတ်တော့ပဲကိုးဗျ ... (မှန်ပါ) အင်း ... ရုပ်ပဲ၊ ဝေဒနာပဲ၊
သညာပဲ ဖြစ်ပြီးပျက်တာပဲလို့ ဟောနေတဲ့အခါကျလို့ ရှိရင်
ဦးမာဒင်ရေ၊ နာချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ရှားတယ်.... (ရှားပါတယ်)
မရှားပေဘူးလား.... (ရှားပါတယ်) ဘုရား။

ကဲ... ရှားလို့ရှိရင်ဖြင့် သုညတတရား မနာနိုင်လို့ ရှိရင်
သုညတနိဗ္ဗာန် ဘယ်နှယ်လုပ်ကူးကြမလဲ .. (မကူးနိုင်ပါ) မကူး
နိုင်ဘူးဆိုတာ သဘောကျလား.... (ကျပါပြီ) ဒါဖြင့် ... ကွယ်
မည့်တရား ဖော်တာပဲ.... (မှန်ပါ) ဘုရား။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (ကွယ်မည့်တရား ဖော်တာပါ) ဘုရား)
ဒါကြောင့် ကြီးစားပြီး လာကြတဲ့.... ဒကာ ဒကာမတွေ
ဪ... ငါတို့ ဒီနေ့ ဆရာဘုန်းကြီးက ဘာများ ထူးထူးလည်
လည် ဆုကြီး လာဘ်ကြီးကို ပေးပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ ကွယ်

(၇)

မည့်တရားကို ခင်ဗျားတို့ သန္တာန်မှာ မကွယ်အောင်လုပ်လို့ ရှိရင်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်လဲ ခင်ဗျားတို့ရမှာပဲ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကွယ်မည့်တရားကို မကွယ်အောင် ရှုနိုင်ကြလို့ရှိရင်.... (နိဗ္ဗာန်ရမှာပါ) နိဗ္ဗာန်ရမယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သေသေချာချာ မှတ်ကြပါ (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုညတတရားကိုမှ မနာရတော့ဘူး ဆိုလို့ရှိရင် သုညတနိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဘယ်နှယ်လုပ် ကူးသန်းပြီးသကာလ သွားမတုံးလို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် ဩော်-အံ့ကြောင်းမှ မပါဘဲနဲ့ အကျိုးနိဗ္ဗာန်ရဖို့ အတော်ခဲယဉ်းပါတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အေး....ဒါကြောင့်၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်တို့နဲ့စပ်တဲ့ တရားဟူသရွေ့ ဦးမာဒင် မှတ်လိုက်ခမ်း သုညတတရား.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့ကိုဟောနေရင်(သုညတတရားပါ ဘုရား) ခန္ဓာဟောလိုက်လဲ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ဆိတ်သုဉ်း တယ်....(မှန်ပါ့) အာယတန ဟောလိုက်ပြန်လဲ....(ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းပါတယ်ဘုရား) သစ္စာတွေ ဟောလ်လိုက် ပြန်လဲ....(ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီမှာ ဘုရားကတော့ မှာခဲ့တယ် အင်္ဂုတ္တိုရ်ပါဠိတော် မှာ၊ “မင်း.... သုညတတရားကြီးစားပြီး ဟောရစ်ပါကွာ” တဲ့၊ ငါဘုရားမရှိသည့်နောက် သုညတတရားကို နာနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ မရှိဘူး.... ဟောနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်လဲ မရှိဘူး၊ ဟောပြန် ဟောပြန်လို့ ရှိရင်လဲတဲ့ အပြစ်တောင် ဆိုကြလိမ့်ဦးမယ်တဲ့.... (မှန်ပါ့) သေသေချာချာ မှာတာ....(မှန်ပါ့)။

(၈)

အဲဒါကိုဖြင့် မင်းတို့ ငါ၏တပည့်သား ရင်းရင်းချာချာ ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့်...တဲ့၊ သူညတတရား ဟောပြီး သကာလ သူညတ နိဗ္ဗာန်ပို့ရစ်ပါဆိုတဲ့ဥစ္စာလဲ အင်္ဂုတ္တိုရ် ငါဠိတော် အနာဂတ်သသုတ်မှာ သေသေချာချာ ဟောတယ်... (မှန်ပါ)။ အနာဂတ်သသုတ်မှာ သေသေချာချာ အနာဂတ်ဘေးရန်တွေ လို့ ဦးမာဒင် ဆိုပါတယ်... (မှန်လှပါဘုရား)။

အနာဂတ်မှာ သူညတတရား ဟောလို့ရှိရင် ဘယ်သူမှ မနာ ချင်ဘူးတဲ့၊ မနာချင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များပြီး အပြစ်တောင်ပြောသေး သတဲ့ (မှန်လှပါ) အဲဒီ အပြစ်ပြောတာကိုလဲ မင်းတို့သည်...တဲ့ တိုက်ဖျက်ရစ်ပါဆိုတာကိုလဲ မှာပါတယ်... (မှန်လှပါ)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ဪ... ဒီစာရားကွယ်ရင်လဲ နိဗ္ဗာန်ကွယ်တော့မယ်... (မှန်ပါ)။

သူညတတရား ကွယ်ရင်လဲ... (နိဗ္ဗာန်ကွယ်တော့မှာပါ ဘုရား) နိဗ္ဗာန်ကွယ်တော့ အပါယ်လေးပါး သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကြီးက ထွန်းကားလာမှာပေါ့(မှန်ပါ)။ အိုဘေး၊ နာဘေး၊ သေ ဘေးတွေနဲ့ ကျုပ်တို့ နယ်လှည့်ပြီးနေရုံပေါ့(မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါကြောင့် ယနေ့ ဟောမည့်တရား ဘာတရားပါလိမ့် မတုံးလို့ မေးတဲ့အခါကျတော့မှ ဒကာသစ်ရေ သူညတတရား ဟောလိမ့်မယ် ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော်... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် မောသရာဇရဟန်းကလဲ မူတည်၊ ရှင်အာနန္ဒာ ကလဲ သူညတဆိုတာ ဘယ်ဟာတုံးဘုရား... သူညလောက ဆိုတာ ဘယ်ဟာတုံးဘုရား...လို့ မေးလျှောက်တော့ ခုနင်က

ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ဒကာဒကာမတို့ သန္တာန်မှာ ရုပ်ပေါ်လာ
လို့ ရှိရင်လဲ သုညတမှတ်ပါ (မှန်ပါ)။ ဝေဒနာပေါ်လာရင်လဲ
(သုညတမှတ်ပါဘုရား) သညာပေါ်လာရင်ကော.... (သုညတ
မှတ်ပါဘုရား) အဲ.... သုညတချဉ်မှတ်....တဲ့.... (မှန်ပါ)
စိတ်ကလေး ပေါ်လာရင်ကော.... (သုညတပါဘုရား)။

ဪ.... ဘယ်နှယ်ကြောင့် သုညတ မှတ်ရပါလိမ့်မတုံးဆို
အို.... ရုပ်ကပေါ်လာတာပဲ၊ ရုပ်ပျက်သွားတာပဲ၊ ငါ့-ငါ့
ဥစ္စာ မဟုတ်ဘူးဆိုတော့ ငါ့-ငါ့ဥစ္စာမရှိဘူးလို့ ဆိတ်သုဉ်း
သွားတာသည် ဒကာဒကာမတို့ဝမ်းထဲမှာ ဒါ-ရုပ်ပဲလို့ သိလိုက်
လို့ ရှိရင် ငါ့-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်းသွားတယ်.... (မှန်ပါ)။

ဒါကလေးဟာ ဖြစ်ပြီးပျက်တဲ့ အနိစ္စတရားကလေးပဲလို့
သိလိုက်ပြန်တော့လဲ ဝမ်းထဲမှာ ဘာဆိတ်သုဉ်းသွားသတုံး
(ငါ့-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်းသွားပါတယ်)ငါ့-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်း
သွားတယ် (မှန်ပါ) ကိုင်း....ဒါဖြင့် ဒီအတိုင်းပြောနေတော့
အဖြေတွေ မှားနေကြရော့မယ်၊ ဒကာဒကာမတို့ ပုံစံနဲ့ချပြ
တော့မှ သုညတ ရှင်းပါလိမ့်မယ်.... (မှန်လှပါ)။

ပုံစံနဲ့ပြလိုက်ရင်.... (သုညတ ရှင်းပါလိမ့်မယ်ဘုရား)သုညတ
ရှင်းတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ သန္တာန်၌ ဒကာ ဒကာမတို့
ဥပမာ- သုခဝေဒနာ၊ ဒုက္ခဝေဒနာ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဆိုတဲ့
ဝေဒနာသုံးမျိုးဟာ လှည့်ပြီး ဒကာဒကာမတို့ အာရုံတိုက်
သလို မပေါ်ဘူးလားဗျာ... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒီဘက်က ဘာတုံးမေးတော့ သုခဝေဒနာ (မှန်ပါ)ဘုရား)
ဒါ....အာရုံခွါရတိုက်လို့ ပေါ်ပြန်တော့ ဒီဘက်က ဘာဆိုကြ

မယ်... (ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား) ဒါ... အာရုံခွါရတိုက်လို့ ပေါ်ပြန်ရင်ကော... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

ဪ... ယားတယ် ဒကာဒကာမတို့၊ နာတယ်၊ ကိုက်တယ်၊ ခဲတယ် ဘာဝေဒနာတုံး (ဒုက္ခဝေဒနာပါဘုရား) အင်း... ဒုက္ခဝေဒနာဆိုသဖြင့်...တဲ့ ဒုက္ခဝေဒနာလို့ ဒကာ ဒကာမတွေက သိလိုက်တယ်... (မှန်ပါ) ဒုက္ခဝေဒနာကို ဒုက္ခဝေဒနာ မှန်း သိလိုက်တော့ကို ဒုကာ ဒကာမတို့ ငါ-ငါနာတာဆိုတာ ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား) ငါ့အသားကလေးက နာနေတယ်လို့ကော... (မရှိပါဘုရား)။

ငါ-နာတာလဲမရှိဘူး၊ ငါ့ဥစ္စာ အသားကလေးက နာနေတာလို့ကော... (မရှိပါဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဝေဒနာ ဝေဒနာမှန်း သိလိုက်၊ ဝေဒနာပျက်တာကို ဝေဒနာပျက်မှန်း သိလိုက်ဆိုတော့ မဂ္ဂင်ကလေး ဝင်လာလိုက်ရင်ပဲ ဒကာ ဒကာမတို့ အရင်တုန်းကတော့ ငါ နာတယ်ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ)။

ငါနာတယ်ဆိုတော့ ဘာဖြစ်သွားသတုံး... (ဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားပါတယ်ဘုရား) ဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားတယ်နော်... (မှန်ပါ) အဲ-ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိဖြစ်သွားတော့ ဒိဋ္ဌိနောက်ကနေပြီး သကာလ ဒိဋ္ဌိပါဒါန် ဖြစ်တယ်... (မှန်ပါ) မဖြစ်ပေဘူးလား... (ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) တော်တော်ကြာကျတော့ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ကံကော... (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဟော... ဦးမာဒင်ရေ ဒိဋ္ဌိတဏှာရယ်၊ ဒိဋ္ဌိပါဒါန်ရယ်၊ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ ကံရယ်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆက်သွားတယ် (ဆက်ပါတယ်ဘုရား) ဒါ-ငါနာတယ်ယူလိုက်တာ... (မှန်ပါ)။

ဝေဒနာ ငါဖြစ်သွားတဲ့အတွက် ဒကာ ဒကာမတို့ ငါဆို
တာက ဒိဋ္ဌိ....(မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိလာလို့ရှိရင် ဒိဋ္ဌိပါဒါန်က နေရစ်
ပါမလား.... (မနေရစ်ပါဘုရား) ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့ကော....
(မနေရစ်ပါဘုရား) မနေရစ်တော့ ညော်.... အနာဂတ်
အကြောင်းသုံးခု ဖြစ်လာတယ် ... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (အနာဂတ်အကြောင်းသုံးခု ပေါ်
လာပါတယ် ဘုရား)။

အနာဂတ်အကြောင်းသုံးခု ပေါ်လာတာကို ထောက်လိုက်
တဲ့အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံးဆိုတော့ အို....
ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့ဟာကို သုညတဖြစ်အောင် ကိုယ်က မလုပ်
တတ်လို့ပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ) သုညတဖြစ်အောင် မိမိက မလုပ်
တတ်တဲ့အတွက် ဒကာ ဒကာမတို့ ငါ-ဆိုတဲ့ ဒိဋ္ဌိ ဝမ်းထဲမှာ
ပေါ်ပြီ(မှန်ပါ့ဘုရား) ဒိဋ္ဌိပါဒါန်ဆိုတဲ့ ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့ စွဲလမ်း
မှုကော....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား) ဟာ....ဒါဖြင့် ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်တဲ့
ကံတွေကလဲ ငါလုပ် ခံနိုင်ရိုးလားဆိုတဲ့ ကာယကံ၊ ဝစီကံ
တွေကော.... (လာပါတယ်ဘုရား)။

အင်း-ဒါ ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပေါ်လာပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့
သုညတမဖြစ်လို့....(မှန်ပါ) ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (သုညတ
မဖြစ်လို့ပါဘုရား)။

ဒါကလေးဟာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ဘူးဆိုတဲ့ ဉာဏ်ကလေး
မဝင်နိုင်တာနဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းတယ်.... (မှန်ပါ)။

ဒါ လွတ်လို့ဖြင့် အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ ခင်ဗျားတို့
ဝိပဿနာလွတ်လိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဦးမာဒင်ရေ ...
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းဖိုးသာ မှတ်ပေတော့... (မှန်ပါ)။

(၁၂)

ဝိပဿနာလွတ်လိုက်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း.... (ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် တန်းပါတယ် ဘုရား) ဒကာသစ် ကြောက်စရာကြီး ပါလား-(ကြောက်စရာကြီးပါဘုရား)ဦးလှဘူး-ရေ ကြောက် စရာကြီးနော်....(ကြောက်စရာကြီးပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ သာမည အသိနဲ့သိတော့ သြော်....ကျုပ်ဖြင့် အမြင်လွဲသွားပြီဗျာ-(မှန်ပါ)ဘုရား) အမြင်လွဲသွားပြီဆိုတော့ ဦးမာဒင်တို့က သာမည မှတ်နေတယ်....(မှန်ပါ)အမြင်လွဲသွား တာ ဒိဋ္ဌိဖြစ်တယ်-(မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိဖြစ်တော့ ဒိဋ္ဌိက သူတစ်ခုတည်း နေသလားဆိုတော့ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒိဋ္ဌိတဏှာက တဏှာ ပစ္စယာ ဥပါဒါနံ၊ ဒိဋ္ဌပါဒါနံမလာဘူးလား-(လာပါတယ်) ဥပါဒါနံလံလှိုရှိရင်ဥပါဒါနပစ္စယာကမူဘဝေါဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိ အုပ်ချုပ်တဲ့ကံ လာဖြစ်တယ်(မှန်ပါ) မဖြစ်ဘူးလား-(ဖြစ်ပါ တယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် အနာဂတ်အကြောင်းသုံးခု ဘယ်နှယ် တုံး....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အနာဂတ်အကျိုး သုံးခုလဲ မလာပါနဲ့ဆိုလို့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏံ မလာပါနဲ့ဆိုလို့ ဒကာ ဒကာမတို့ ရပါ့မလား.... (မရပါ) ရှင်းပြီနော်....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် တိုတိုမှတ်ကြပါ-ဒကာ ဒကာမတွေ သူညကမဆိုက် လှိုရှိရင် သမုဒယသစ္စာ သုံးခုနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ သုံးခုပေါ်တယ်.... (မှန်ပါ)ဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်(သမုဒယသစ္စာသုံးခုနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာသုံးခု ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

(၁၃)

ဒါ ဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့အမြင်လဲ ပြတယ်၊ အမှန်လဲ တုတ်ပါတယ် (မှန်ပါ) အမြင်လဲ ဒီအတိုင်းပဲ-(မှန်ပါ)ဝမ်းထဲ ဖြစ်တာကော....(ဒီအတိုင်းပါဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် သုညတကင်းလိုက်ရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သံသရာတိုင်းဆင်းပြီး-(မှန်ပါ)သုညတကင်းလိုက်ရင်-(သံသရာ တိုင်း ဆင်းပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီတရားကို ဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲ ငါမရှိသည့် နောက်ကွာ...တဲ့၊ ဒီသုညတတရား ဟောပြန်လို့ ရှိရင်လဲ မည်သူမှလဲ မနာတတ်ဘူး၊ ဟောတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ အပြစ် ဆိုကြပါလိမ့်ဦးမယ်....(မှန်ပါ)ဒီတရားကွယ်လို့ရှိရင်လဲ မင်းတို့ သာသနာကွယ်ပေါ့လို့ အောက်မေ့တဲ့ ... (မှန်ပါ) ဆိုတော့ ဒီတရားသည် အားလုံးဦးလှဘူးတို့နဲ့တကွ အားလုံး ဦးမာဒင် တို့၊ ဒကာသစ်တို့ မည်မျှလောက် အရေးကြီးတယ် ဆိုတာလဲ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး အနာဂတံသဉာဏ်နဲ့ မှာပစ်ခဲ့တယ်.... (မှန်ပါ)။

ကဲ...ခင်ဗျားတို့လက်တိုင်း ရောက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဪ... ဒို့မှာ နိဗ္ဗာန် ရောက်ကြောင်းကလေး ဒို့မှာ ရှိသေးကလား... သုညတ နာနိုင်လို့....(မှန်ပါ) ဒီသုညတမှ မနာနိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် တေ ဟူသရွေ့ဟာဖြင့် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အတိုင်း သွားလေရော့ (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် ဒို့ဒီနေ့သည်ကားလို့ဆိုရင် ခဲခဲယဉ်းယဉ်း လာကြရဇာယ်၊ လာကျိုးနပ်အောင်လို့ ဆရာဘုန်းကြီးကလဲ အရေးတကြီး တရားကိုဖြင့် ပြောပြီ၊ ဆုံးမပြီ၊ သွန်သင်ပြီဆိုတာ

ဒကာသစ် သေသေချာချာ လေးလေးနက်နက် မှတ်ပါ...
(မှန်ပါ) လေးလေး နက်နက် မှတ်ကြပါ ဒကာဒကာမတို့
ဒီဟာ မလွယ်ကူဘူး....(မှန်ပါ)ဘုရား။

ကိုင်း....ဒကာ ဒကာမတို့ သုညတကွယ်ရင် နိဗ္ဗာန်ကွယ်
တယ်....(မှန်ပါ)ဘုရား။

သုညတကွယ်ရင်....(နိဗ္ဗာန် ကွယ်ပါကယ်)ဩော် ...ဒါဖြင့်
ဒို့အခု လူနည်းစုအဖြစ်နဲ့ တရားနာပြီး သကာလ နေကြတယ်၊
အချို့ မိုးသံ-လေသံကြောင့် မလာနိုင်ကြ ငြားသော်လဲ သုညတ
ကွယ်လို့ရှိရင် နိဗ္ဗာန်ကွယ်တယ် ဆိုတဲ့ဥစ္စာ သူ့ခမျာများ မသိ
ရဘူး....(မှန်ပါ) ခင်ဗျားတို့မှာ ထူးထူးလည်လည် သိရမယ်
ဆိုတော့ သုညတမဆိက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒကာဒကာမတို့ ငါ
ငါ့ဥစ္စာ လိုက်ပါတယ်....(လိုက်ပါတယ်)ဘုရား။

ဝေဒနာကို ငါထင်တယ်၊ ငါ့ဥစ္စာထင်တယ်....(မှန်ပါ)
ဘုရား) ထင်တော့ ဒိဋ္ဌိတဏှာမလာဘူးလား....(လာပါတယ်)
ငါက ဒိဋ္ဌိ၊ ငါ့ဥစ္စာက တဏှာကိုးဗျ (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဒါဖြင့် ဒီဘက်က ခုနက်က ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌပါဒါန၊ ဒိဋ္ဌိအုပ်ချုပ်
တဲ့ကံကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တန်းလိုက်တော့ ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ
ဆိုတာ ဒိဋ္ဌိဘက်ကသွားတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်.... (မှန်ပါ)သဘော
ကျပလား....(ကျပါပြီ)ဘုရား။

ငါ့ဥစ္စာလို့ ငါ့ဥစ္စာကလေးနာနေတာ ငါ့သားကလေး
နာနေတာဆိုတော့ ငါ့ဥစ္စာနာနေတယ်....(မှန်ပါ) ငါ့သား
ကလေး နေကောင်းနေတယ်ဆိုတာလဲ သုခဝေဒနာကို ငါ

(၁၅)

သား လုပ်ထားတယ်၊ တဏှာနဲ့ ငါ့သား လုပ်ထားတယ်....
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ...ဒါဖြင့် အဲဒီကျတော့ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ၊ ကံ၊ ဇာတိ၊
ဇရာ၊ မရဏ လာပြန်ပြီ.... (မှန်ပါ့) ဒါက ငါ့ဥစ္စာကြောင့်
လာတဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်.... (မှန်ပါ့) ခုနက်က ငါ့ကြောင့်လာ
တဲ့....(ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဘုရား) ငါ့ဥစ္စာကြောင့်လာတဲ့ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်ဆိုတာ သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။
အဲဒါ ဒကာ ဒကာမတို့ လေးလေးနက်နက် မှတ်စမ်းပါ၊
သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင်လို့... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဘယ်လို မှတ်ကြမယ်-(သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင်လို့
ပါဘုရား) သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင်လို့.... (မှန်ပါ့
ဘုရား)။

ဦးမာဒင် ဘယ်လောက်အရေးကြီးသထုံး-(ကြီးပါတယ်)
ကြီးတယ်တဲ့၊ ခင်ဗျားတို့ကတော့ ငါနဲ့ ငါ့ဥစ္စာမှပင် ခင်ဗျားထို့
မှာဖြင့် ကိုယ့်အရေးကြီးတဲ့အချက် မှတ်နေတယ်(မှန်ပါ့)ငါက
ဒိဋ္ဌိ၊ငါ့ဥစ္စာကတဏှာ....(မှန်ပါ့)သဘောကျပလား (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

ငါက....(ဒိဋ္ဌိပါ)ငါ့ဥစ္စာက.... (တဏှာပါ)ကဲ-ငါ့ကြောင့်
လဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တစ်ချက်ဆွားပြီ....(မှန်ပါ့) ငါ့ဥစ္စာကြောင့်
ကော (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တစ်ချက်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒါဟာ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နှစ်သံသရာ ခရီးလမ်းကြီး
နှစ်ခုပေါ်လာတာဟာ ဦးမာဒင်၊ ဦးလှဘူးတို့ စဉ်းစားပါတဲ့
သုညတမမြင်လို့....(မှန်ပါ့) ဘယ်လိုဆိုကြပါမယ်....(သုညတ
မမြင်လို့ပါဘုရား)။

(၁၆)

အားလုံး ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပေါ်လာ တယ် ဆိုကတည်းကိုက ခင်ဗျားတို့ သံသရာခရီးလမ်းကြီးကဖြင့် ဒါလဲ မိမိသွားတာပဲ... (မှန်ပါ) ဒီဟာကော... (မိမိသွား တာပါ)ဒါဒကာ... (မိမိသွားတာပါ) ဒါလဲ မိမိရောက်တာပဲ (မှန်ပါ)ဘုရား။

ကဲ...ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီဥစ္စာ သူများ သွားနေတာလား မိမိ သွားနေတာလား... (မိမိသွားနေတာပါ) ဪ...ဒီ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟာ မိမိတည်ထောင်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီ)ဘုရား။

သူများတည်ထောင်တာလား...မိမိ တည်ထောင်တာလား၊ (မိမိတည်ထောင်တာပါ)ဘုရား။

ဪ...ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေက ဘယ် နှယ်ကြောင့် ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှစ်ခုကို ကိုယ်ဆင်းရဲကြောင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နှစ်ခုကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ပယောဂကြီးနဲ့ လုပ်ပါ လိမ့်မလဲ မေးဖို့ အကြောင်းကြုံလာတယ်... (ကြုံလာပါတယ် ဘုရား)။

ထိုကဲ့သို့ကြုံလာတာကြုံချင်လို့ကြုံရတာမဟုတ်ဘူး၊ ခင်ဗျား တို့ သုညတဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင်လို့... (မှန်ပါ) ပေါ်ကြ ပလား... (ပေါ်ပါပြီ)ဘုရား။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ်... (သုညတ ဆိုက်အောင် မကြည့်နိုင် လို့ပါ)ဘုရား။

ဪ...ဒကာသစ်ရေ ဒါဖြင့် ဦးမာဒင် ဆရာကောင်း သမားကောင်း... သိပ်လိုတယ်... (လိုပါတယ်) လိုပြီ-လိုပြီ ဦးလှဘူးရေ... (လိုပါတယ်)ဘုရား။

ကဲ... ဒကာဒကာမတို့ ဒါ အခ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး ပြီးသွားပလဲ... (နှစ်မျိုးပါ) နှစ်မျိုးပြီးသွားပြီ၊ ဒိဋ္ဌိကြောင့် ဖြစ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တစ်မျိုး၊ ငါ့ကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (တစ်မျိုးပါဘုရား)၊ ငါ့ဥစ္စာကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် (တစ်မျိုးပါဘုရား)၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တစ်မျိုးလို့ ဆိုတာ ဒကာ ဒကာမတွေ သိထားပြန်တော့ သြော်... ငါ့ကြောင့်လဲ အပါယ် သွားတယ်... (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာကြောင့်လဲ... (အပါယ်သွား ပါတယ်ဘုရား)။

အင်း... ခင်ဗျားတို့ အိမ်မှာနေတဲ့အခါကျတော့ ငါမရှိရင် ဖြင့် ခက်တော့တာပဲ... (မှန်ပါ) အင်း... ငါမရှိလို့ရှိရင် ခက် တာမဟုတ်ဘူး၊ ငါမရှိရင် နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် ... (မှန်ပါ ဘုရား)။

သို့အော်... ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဘာတဲ့... (ငါမရှိရင် ခက် ပါသတဲ့) သူညတ နားမလည်တော့ ဒီဥစ္စာ တကယ် အရေး တကြီး သုံးပါတယ်... (သုံးပါတယ်ဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတွေ ဒီစကားလေး တစ်လုံးက နားထောင် စမ်းပါ... (မှန်ပါ) ဒီစကားလေးတစ်လုံး နားထောင်စမ်းပါ ဦးလှဘူးရေ... (မှန်လှပါဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေ ပြန်သွားတဲ့အခါ တစ်ခုခု ချို့ယွင်းနေ တဲ့အခါကျလို့ရှိရင် ငါမရှိရင် ဒီလိုချည်ပဲ (ပြောမိတယ် ဘုရား)။

ဒါက ဒိဋ္ဌိစလိုက်တာ.. (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိစလိုက်တော့ ကိုယ်က လဲ သူညတနားမလည်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေတော့ အားလုံး ဒုက္ခ ဒကာမတို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆက်သွားပြီ... (မှန်ပါ) မသွားပါနဲ့

ဆိုလို့....(မရပါဘုရား) မသွားပါနဲ့ဆိုလို့ မရတော့ဘူးဆိုတာ
သေချာကြပလား.... (သေချာပါပြီဘုရား)။

အင်း-ငါမရှိတော့ ဘာဖြစ်သတိုး၊ ဟို-ငါ့ဥစ္စာတွေ ပျောက်
ကုန်တာပေါ့.... (မှန်ပါ)။-ငါ့ဥစ္စာတွေ ပျက်စီးကုန်တာပေါ့....
(မှန်ပါဘုရား)။

အင်း.... ငါ့ဥစ္စာတွေတဲ့၊ ဒကာ ဒကာမတို့ တဏှာပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် ဖွင့်ပြန်ပြီ.... (ဖွင့်ပါတယ်ဘုရား)။

ခုနစ်တုန်းက ငါ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်(မှန်ပါ)၊ ငါ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
ဆိုတော့ ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်.... (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါ
ပြီ ဘုရား)။

နောက်ကျတော့.... ငါမရှိလို့ရှိရင် ငါ့ပစ္စည်းတွေဟာ
ကစင်ကရဲ ဖြစ်ကုန်တာပဲ၊ ဟာကုန်တာပဲ ... ငါ့ဥစ္စာတွေ ဟာ
ကုန်ပြီ (မှန်ပါ)၊ ငါ့ဥစ္စာတွေ ဟာတယ်ဆိုတော့ ဘာပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ်တုံး.... (တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါဘုရား)။

အင်း-ခင်ဗျားတို့ အိမ်ပြန်မှာကို ဘုန်းကြီးက စိုးရိမ်တယ်....
(မှန်ပါ)၊ ဦးမာဇင် အိမ်ပြန်မှာစိုးရိမ်တယ်....(မှန်ပါ)၊ ဦးလှဘူး
မစိုးရိမ်ထိုက်ဘူးလား.... (စိုးရိမ်ထိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဟ....အိမ်ပြန်တာ ဘုန်းကြီးက ဘာစိုးရိမ်စရာရှိသလဲ....ဆို
အို....ဒီနှစ်ခုက သွားတော့မလို့.... (မှန်ပါ)၊ ရိပ်မိပလား....
(ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်အိမ်ကိုယ်ပြန်တာကို မသဏာလို့ မဟုတ်
ပါဘူး....(မှန်ပါ)၊ ငြော်....အိမ်ပြန်တာလား၊ အပါယ်ပြန်တာ

လားဆိုတာ....(အပါယ်ပြန်တာပါဘုရား)ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား) အံမယ်လေး.... ကြောက်စရာကြီးပါကလား.... (မှန်လှပါဘုရား)။

ဒါက ဘုန်းကြီးက စကားတတ်လို့ ရေရေလည်လည်ပြောတတ်လို့ ဒီအဓိပ္ပါယ် ရောက်သွားတာကိုး....လို့ ဒကာသစ်က ဆိုချင်သလား....ဖြစ်စဉ်ကိုက်လား(ဖြစ်စဉ်ကိုက်ပါဘုရား)။

ဒါ.... ဘာမှမငြင်းကြန့်နော်.... (မှန်ပါ) ဖြစ်စဉ်ကိုက်ပါဆိုတော့ ဘုန်းကြီးက ဒီဒကာဒကာမတွေ မန္တလေးက ဒကာဒကာမတွေလဲ မန္တလေးပြန်.... အိမ်ရောက်သွားလို့ ရှိရင်ဖြင့် နှလုံးထွင်းမှားမှားတော့ သိပ်စိုးရိမ်တယ် ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဪ.... ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ ပြန်လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီနှစ်လုံးဟာ ကပ်လုံးလာရင် နှစ်လုံးလာမှာပဲ.... (မှန်ပါ) ငါမရှိရင်က စ,တယ်....(မှန်ပါ) ငါမရှိရင်က စ,တော့ ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အရင် စ,လိုက်တယ်.... (စ,ပါတယ်ဘုရား)။

တော်တော်ကြာကျတော့ ငါမရှိရင် ဘာဖြစ်သတုံး မေးကြည့်တဲ့အခါကျတော့ ငါ့ဥစ္စာတွေ ကစဉ့်ကရဲ ဖြစ်ကုန်တယ်- (မှန်ပါ) ဟာ....တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စ,ပြန်ပြီ....(စ,ပါတယ်) မစ,ဘူးလား....(စ,ပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ အိမ်ပြန်တာလား....၊ အပါယ်သွားကြတာလား.... (အပါယ်သွားကြတာပါဘုရား)။

ဒါ.... ဘာနားမလည်လို့ ဒီအဖြစ် ရောက်သွားပါလိမ့်.... (သုညတ နားမလည်လို့ပါဘုရား) အဲ....သုညတ အရေးကြီးတာပေါ့ဗျ....(မှန်ပါဘုရား)။

(၂၀)

ကဲ...ဒကာဒကာမတို့ ဘုန်းကြီးက သူက ထုံးလိုမို့ ရေလို နောက်ပြီးသကာလ စကားကလဲတတ်၊ တရားကလဲ တတ်မို့ ဒီလိုပြောတာလို့ ဒကာကြီး ဦးမာဒင်တို့က မဆိုနဲ့ ... (မဆိုပါ ဘုရား)အမှန်ပါ-အမှန်ပါ ... (မှန်ပါ) ဒီမှာကြည့်ပါ၊ ဖြစ်စဉ် ကိုက်ပါ.... (မှန်ပါ)။

ဒကာဒကာမတို့ ဒီအတိုင်းပါပဲ....တဲ့၊ အဲဒီတော့ ကိုယ့်အိမ် ကိုယ်ပြန်တာ ဘာအပြစ်ရှိသတုံး...လို့ အံမာ- မေးများ ငေါ့ နှင် အခက်ကြီး.... (မှန်ပါ)ဘုရား။

ဟ ... အပြစ်က နည်းတဲ့အပြစ်မှမဟုတ်ဘဲ.... (မှန်ပါ) ဒီ... သူ့တကကို နားမလည်ရင် နည်းတဲ့အပြစ်လား.... (မနည်းပါ ဘုရား)။

မနည်းဘူးတဲ့ ဒီဦး ဒီဠုပါဒါန် ဒီဦးအုပ်ချုပ်တဲ့ ကံဆိုတော့ အနာဂတ်အကြောင်း ဆုံးခု ပေါ်လာတယ်.... (ပေါ်လာ ပါတယ်ဘုရား)၊ ပေါ်လာတော့ အနာဂတ် အကျိုးကျ တော့တဲ့ ဦးလှဘူး ဖြစ်လို့ရသေးသလား.... (မရပါ)ဘုရား။

ကိုင်း....ဒါဟာ ငါမရှိရင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်.... (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာတွေ ကစင့်ကရဲ ဖြစ်ကုန်ပြီဆိုတော့ ငါ့ဥစ္စာဆိုတာက တဏှာကလာတဲ့ ငါ.... (မှန်ပါ)။

တဏှာလာတော့ တဏှာချည့်နေသေးရဲ့လား.... (မနေပါ ဘုရား) တဏှာပစ္စယာ....(ဥပုဒါနီပါ) ဥပါဒါနပစ္စယာ.... (ကမ္မဘဝေါ) ဘမ္မဘဝပစ္စယာ.... (ဇာတိပါ)ဘုရား) အဲ... ဇာတိဆိုရင်ပဲ ဇရာမရဏ သွားရုံပဲရှိတယ်.... (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဒီကနေ့ပြီးတော့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ ပြန်ကြသည့် ဥစ္စာသည် ဘုန်းကြီးက ဟာ....တရားချည့် အား ထုတ်နေစေချင်တဲ့ သဘောပဲ ... ဒါကြောင့် ဒို့ကိုပြောတာပဲလို့ ဒီလိုမဆိုပါနဲ့.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

အားထုတ်စေချင်တာကတော့ဖြင့် မှန်ပါတယ်.... (မှန်ပါ့) သို့သော် ခင်ဗျားတို့ကလဲ ဒီ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှစ်ခုကို ခင်ဗျားတို့ က အိမ်ပြန်ပြီး နှုတ်ဆက်ချင်သေးတယ်.... (မှန်ပါ့) ရိပ်မိ ပလား.... (ရိပ်မိပါပြီဘုရား)။

ဟ- တချို့ များ လောလောဆယ် နှုတ်ဆက်ချင်တယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးလှဘူး ဘာတဲ့တုံး- (လောလောဆယ် နှုတ်ဆက်ချင်ပါ တယ် ဘုရား)အရောက်နှေးမှာစိုးတယ်....(မှန်ပါ့) ဟ....ဘယ် တုန်း အရောက်နှေးမှာ ပြောစမ်းပါဦး.... ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ တဲ့- ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာလို့ မပြောဘူးလား (ပြောပါတယ် ဘုရား)။

ဪ-ဒါဖြင့် ဘုရားဟောနဲ့ကိုက်ပြီ(မှန်ပါ့) “စတ္တာရော အပါယာ သကဂေဟသဒိသာ”တဲ့။ စတ္တာရောအပါယာ- အပါယ်လေးဘုံတို့သည်၊ သကဂေဟသဒိသာ=မိမိ အမြဲနေရာ အိမ်ဂေဟာကြီးနဲ့ တူကုန်၏-တဲ့- (မှန်ပါ့) သဘောကျ ပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

အံ့မာလေး ကြောက်စရာကြီးပါလား ဒကာဒကာမတို့- (မှန်ပါ့) ခင်ဗျားတို့သိတာနဲ့ အခု ဘုန်းကြီး သေသေချာချာ ပါဠိတော်တွေ-အဋ္ဌကထာတွေ ကိုးပြီးသကာလ ရှင်းရှင်းလင်း

(၂၂)

လင်းပြလိုက်တော့ သုညတမပါဘဲနဲ့ ပြန်ကြတော့မယ် ဆိုလို့ ရှိရင် ဦးလှဘူး တယ်စိုးရိမ်စရာကောင်းတယ်....(စိုးရိမ်စရာပါ ဘုရား)။

သူတို့ကတော့ ဆိုလိမ့်မယ်တဲ့၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ပြန်တာ ဘာ အပြစ်ရှိသတုံးလို့ ပြောလိမ့်မယ်၊ ဘုရားကပဲ ကိုယ့်အိမ်ဆိုတာ အပါယ်လေးပါးကွဲတဲ့....(မှန်ပါ)မပြောဘူးလား....(ပြောပါ တယ်ဘုရား)။

ပမတ္တဿနာမ = သုညကိုမေ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မည်သည်ကား၊ စတ္တာ ရောအပါယာ = အပါယ်လေးဘုံတို့သည်၊ ဆကဂေဟသဒိသာ = အမြဲနေရာ မိမိအိမ်ဂေဟာကြီးပါပေတည်း (မှန်ပါ) သေသေ ချာချာမေ့ပဒေဋ္ဌကထာမှာလဲဖွင့်ပါတယ်(မှန်ပါ)ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်ယာ ပြန်ကြဦး မလား....လို့ မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် မပြန်လဲမဖြစ်ဘူး... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ဟ.... ဘယ်နှယ်ကြောင့်တုံး ပြောစမ်းပါဦး ဆိုလို့ရှိရင် ဇိဋ္ဌိတဏှာကြောင့်ဘုရား (မှန်ပါ)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ပြန်တော့ ပြန်တာပေါ့ ဒကာ ဒကာမတို့က အိမ်ရောက်လို့ရှိရင် သုညတမမေ့စေနဲ့.... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာမမေ့ရမှာလဲ (သုညတမမေ့ရမှာပါ ဘုရား) ဝေဒနာ ပေါ်တာကို ဝေဒနာလို့လဲ သိလိုက်၊ ဖြစ်ပျက်လို့လဲ သိလိုက်

(မှန်ပါ) သညာပေါ်လာရင်... (သညာလို့လဲသိ၊ ဖြစ်ပျက်
လို့လဲသိ) စိတ်ကလေးပေါ်လာရင်... (စိတ်လို့လဲသိ ဖြစ်ပျက်
လို့လဲ သိရုံပါမယ်ဘုရား)။

ဒီလိုဆိုတော့ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ကြောင်း မထင်ရှားဘူး
လား... (ထင်ရှားပါတယ်ဘုရား) အဲဒီလို ထင်ရှားတော့ကို
ဒီပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နှစ်ခုဟာ လာနိုင်သေးရဲ့လား... (မလာနိုင်ပါ
ဘုရား)။

ဪ... ဒါဖြင့် ဒီလိုဆိုလို့ရင်လဲ၊ အင်း... နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ
ကိုယ်အိမ်ကသွားလဲ ရတာပဲ... (မှန်ပါ) မေ့ရုံကသွားလဲ...
(ရပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ နိဗ္ဗာန်သွားတဲ့ ဥစ္စာသည်ကားထို့ဆိုရင်
နေရာရွေးစရာ ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား) မရှိပါဘူး၊
ဟင်းချက်ရင်း မီးဖိုချောင်ထဲက သွားတာတွေလဲ ရှိနေတာပဲ...
(မှန်ပါ)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဘာအရေးကြီးသတိုး... ဆို
တာဖြင့် ဒကာသိမ် ယနေ့တရားပေါ်လာတယ်... (ပေါ်လာပါ
တယ်ဘုရား) ကဲ... ဘာပေါ်ကြသတိုး... (သုညတအရေးကြီး
ပါတယ်ဘုရား) သုညတဖြစ်ဖို့... (မှန်ပါဘုရား) ရှင်းကြ
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အင်မတန် အဖိုးတန်တယ် ဦးမှာဒင်ရေ... (တန်ပါတယ်
ဘုရား) အင်မတန် အဖိုးတန်တယ်လို့ဆိုတာ သေချာပြီ...
(သေချာပါတယ်ဘုရား)။

... (အင်မတန် အဖိုးတန်တယ် ဦးမှာဒင်ရေ...)

သို့သော်... ဘုန်းကြီးသည် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကလေးတစ်ခု ပြပါရစေဦးတဲ့၊ အခု ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လေးပြပြီးပါပြီ (မှန်ပါ) လောဘပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်... (ပြပြီးပါပြီ) မောဟပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကလေးက ကျန်သေးတယ် ... မှန်ပါဘုရား။

မောဟ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကလေးက တခြား မဟုတ်ဘူး...တဲ့၊

ဝေဒနာလေးပေါ်လာတယ်ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမဆို သည် ဝေဒနာရယ်လို့ မသိလိုက်ဘူး... (မှန်ပါ) မသိဘဲနဲ့ သူ့ဟာသူဖြစ် သူ့ ဟာသူချုပ်သွားတာ ခင်ဗျားတို့က သိလိုက် သေးရဲ့လား (မသိပါ) မသိလိုက်တော့ ဒုက္ခသစ္စာ မသိဘာဘဲ (မှန်ပါ) မသိလိုက်တော့ မသိဘဲအဝိဇ္ဇာ နလာတယ်... (လာ မပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ... (သင်္ခါရာပါ) သင်္ခါရာပစ္စယာ... (ဝိညာဏ်ပါဘုရား)။

ဟော... ဒကာဒကာမတို့တဲ့ ယခုအဝ အဝိဇ္ဇာသင်္ခါရနဲ့ နော် (မှန်ပါ) အနုဂတိဖြစ်တဲ့ဝိညာဏ်နဲ့ သွားဆက် ပြန်တယ် (မှန်ပါ) မဆက်ဘူးလား... (ဆက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် သုညတမသိလို့ရှိရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုး ပေါ် တယ်... (မှန်ပါ)ဘုရား။

သုညတမသိရင်... (ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သုံးမျိုး ပေါ်ပါတယ် ဘုရား) ဒီဟာ အင်မတန် အခြေပါတယ်လို့ မှတ်လိုက်စမ်းပါ- (မှန်ပါ)။

ဪ... ငါတို့သိနိုင်ခဲ့တဲ့အဓိပ္ပာယ်လား၊ ဒါကြောင့်ဘုရား သခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက သုညတဆိုက်ရင်လဲ သေမင်းမမြင်

(၂၅)

နိုင်တဲ့ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်ကွာ...တဲ့ (မှန်ပါ) သဘောကျ
ပလာ- (ကျပါပြီ)။

သုညတဆိုက်ရင်- (သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့နိဗ္ဗာန် ရောက်ပါ
တယ်ဘုရား) သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ်လို့ သေသေ
ချာချာ ဟောထားပြန်တော့လဲ ဩော်- သုညတ တရားလဲ
အထူးအရေးကြီးတဲ့ တရားလဲ အဝင်အပါ-ပါကလားဆိုတာ
အားလုံး ဦးလှဘူးနဲ့တကွ ဦးမာဒင်တို့ ဒကာသစ်တို့ မှတ်ရ
လိမ့်မယ်- (မှန်ပါ) မမှတ်ထိုက်ဘူးလား (မှတ်ထိုက်ပါ
တယ်ဘုရား)။

ဒီသုညတဆိုက်ရင်လဲ သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့နေရာ ရောက်
သတဲ့ (မှန်ပါ)ဘုရား) သုညတဆိုက်ရင်- (သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့
နေရာ ရောက်ပါတယ်)။

အင်း- ဒါ သမုတီသစ္စာနယ်ကနေပြီး သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့
နေရာ ရောက်တယ်ဆိုတာ နိဗ္ဗာန်ကို ဆိုတာပါပဲ- (မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာဆိုက်ဖို့ အရေးကြီးသတိုး-
(သုညတဆိုက်ဖို့ အရေးကြီးပါတယ်ဘုရား)။

သုညတဆိုက်ဖို့ ဆိုတော့ ဒကာသစ် သေသေချာချာ
မှတ်စမ်းပါ။ တစ်ခုသောတရား ဧကူလိက်လို့ရှိရင် ငါမဟုတ်
ကြောင်း သိလို့ရှိရင်လဲ သုညတဖြစ်ပါတယ်- (မှန်ပါ) ငါ
ဥစ္စာမဟုတ်ကြောင်း သိလို့ရှိရင်လဲ- (သုညတ ဖြစ်ပါတယ်
ဘုရား)။

ဩော်- ဒါဖြင့် ငါမဟုတ်ကြောင်း သိလိက်လို့ ရှိရင်လဲ
သုညတဖြစ်တယ်- (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်ကြောင်း သိပြန်
ရင်လဲ (သုညတဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် ဒီ ဒီနှစ်လုံးသိဖို့ တယ်အရေးကြီးပါက
လား... (ကြီးပါတယ်ဘုရား) ဒီနှစ်လုံး ဆီလိက်ရင် ဒကာ
ဒကာမတို့ ကိုယ်သန္တာန်မှာ သုညတမင်ဟာ ဖြစ်ပေါ်လာ
တယ်... (မှန်ပါ) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သုညတမည်တဲ့ မင်လာတာပဲ... (မှန်ပါ) မလာပါနဲ့ဆိုလို့
(မရပါဘုရား)။

ဪ...ဒါဖြင့် ဒီလို လုပ်ကြစို့ နော်... ဒကာ ဒကာမတို့
အလုပ်လုပ်မှပဲ ပေါ်တော့မယ်... (မှန်လှပါဘုရား)၊ အလုပ်
မလုပ်လို့ရှိရင်ဖြင့်... (မပေါ်ပါဘုရား) ပေါ်စရာအကြောင်း
မရှိဘူးဆိုတာ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကိုင်း...ဒါဖြင့် ပြပါဦးမယ်၊ ဒကာဒကာမတို့ အတော်
အရေးကြီးတဲ့တရားလို့ ဆိုတာကိုလဲ ဒကာဒကာမတွေ ကိုယ့်
အတွက်မှာဖြင့် အနာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာဖြင့် ကုရမည့်ဆေး ပေး
ရင် အရေးကြီးတယ်ယူမှာ... (မှန်ပါ)။

အနာပျောက်တဲ့ဆေး ပေးလို့ရှိရင် အနာရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ
ဖြင့် အနာပျောက်တဲ့ဆေး ပေးလိုက်လို့ရှိရင်ဖြင့် ကိုယ့်အတွက်
မှာဖြင့် အရေးကြီးတယ်ယူဆမှာ... (မှန်လှပါ)။

အဲဒီတော့ ဒကာဒကာမတွေ သန္တာန်မှာ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး
ဟာ 'ရောဂတော ဂဏ္ဍတော သလ္လတော အသတော အာဗာ
တော'ဆိုတဲ့ မနောက ပြောခဲ့တဲ့တရား အတိုင်း ရောဂါ
အမျိုးမျိုးရှိတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို သုညတမင်နဲ့ ဒကာဒကာမ
တွေ ကုလိုက်လို့ရှိရင် ပျောက်သွားလို့ရှိရင်လဲတဲ့ ဪ...။

ဒို့ရောဂါရှိလို့ ဒီတရားဆေးဟာ အရေးကြီးတာပဲ မှတ်လိုက်
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရောဂါ မပျောက်သေးရင်ဖြင့် (အရေးကြီးပါတယ်
ဘုရား) အရေးကြီးတာချည့်ပဲဆိုတာ သေသေချာချာမှတ်ပါ-
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ရောဂါ မပျောက်သေးရင် (အရေးကြီးတာချည့်ပါ
ဘုရား) အရေးကြီးတာချည့် မှတ်ကြဆိုတော့ ဒကာဒကာမတို့
ဒါဖြင့် အလုပ်သင်ပါတော့မယ် သုညတ ဆိုက်အောင်
(မှန်လှပါ)။

သုညတဆိုက်အောင် ဘာလုပ်တော့မယ်.... (အလုပ်သင်
ပါတော့မယ် ဘုရား)။

အလုပ်သင်တော့မယ်ဆိုတော့ ဪ...ဘုန်းကြီး တရား
ဟောနေတာ နာလို့တော့ ကောင်းပါရဲ့ ဘာလုပ်ရမှန်း မသိ
ဘူးလို့ ခင်ဗျားတို့ တော်တော်ကြာ မပြောနဲ့ - (မှန်ပါ)။

ဘုန်းကြီးက တရားဟောတာပဲ အပြောလဲ ကောင်းပါ
တယ်၊ နားလည်အောင် ရှင်းအောင်လဲ ပြောပါတယ်၊ လုပ်
တော့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိဘူးလို့ ဒီအထဲ တချို့ကလဲ ပါချင်
ပါမယ်....(ပါပါမယ်ဘုရား) ဒီလို မပေါ်စေနဲ့တဲ့၊ အခု အလုပ်
သင်တော့မယ်လို့ မှတ်... (မှန်လှပါ့ဘုရား)။

ဘာပါလိမ့်....(အလုပ်သင်ပါတော့မယ်ဘုရား)။

အလုပ်သင်တော့ အစက ဒီနာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယ
ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တွေ ဒါတွေက ပြီးခဲ့ပြီ၊ နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း
မသင်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)။ ရှုနည်းမှတ်နည်းပဲ သင်ဖို့ပဲ (မှန်ပါ)။
ဒကာဒကာမတွေ ရိပ်မိပလား... (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘာသင်မှာပါလိမ့်... (ရှုနည်း၊ မှတ်နည်း သင်မှာပါဘုရား) အေး... ဒါကို သင်ကြပါစို့... ဒါကို သင်ကြပါစို့... ဒါ့ပြင်ဟာ တွေ့ သင်နေလို့ရှိရင်ဖြင့် အရင်လူတွေက တယ်နာတယ် ဒကာ သစ်ရ... (မှန်ပါ) မနာဘူးလား... (နာပါတယ်ဘုရား)။

အရင် ရုပ်နာမ် ကွဲပြီးသား အကြောင်းအကျိုး ဆက်တတ် ပြီးသား၊ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်လောက် သိပြီးသား၊ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်လောက်ကို သိပြီးသား၊ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ဆိုတာကတော့ ဘုန်းကြီးဟောနေတယ်၊ ဦးမာဒင် နေ့တိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါနေတာ ဒါ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တွေပါပဲ... (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ သုညတမဆိုက်ရင် ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုးလားသတိုး (သုံးမျိုးလားပါတယ်ဘုရား) ဪ... သုညတမဆိုက်ရင် သုံးမျိုးလားတယ်နော်... (မှန်ပါ ဘုရား)။

သုံးမျိုးလားလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခ သစ္စာလာတယ်... (မှန်ပါ) သုံးမျိုးစလုံးဟာ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခ ချဉ်းပဲ... (မှန်ပါ)။

သုံးမျိုးစလုံးဟာ- (သမုဒယနဲ့ဒုက္ခချဉ်းပါဘုရား) ကောင်း ပြီ၊ သုညတဆိုက်သွားရင် သမုဒယနဲ့ဒုက္ခချုပ်တယ်... (မှန်ပါ) ဒါဖြင့် နှစ်ခုချုပ်ရင် နှစ်ခုပေါ်မှာပဲ (မှန်ပါ)။

နှစ်ခုချုပ်ရင်... (နှစ်ခုပေါ်မှာပါတုရား) အင်း... ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်သွားတယ်ဆိုရင် နိရောဓ

(၂၉)

နဲ့ မဂ္ဂပေါ်ဖို့ပဲ.... (မှန်ပါ့ဘုရား) ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

အေး.... ဒါကြောင့် ရိရိသေသေ ကျိုးကျိုးနွံနွံ လိုလို ချင်ချင် အံသရာဘေးကြောက်ပြီး သကာလ ကိုင်း.... ဒကာ ဒကာမတို့ နာကြ၊ အလုပ်ပြတော့မယ်(မှန်ပါ့) ကဲ....အလုပ် ပြတော့မယ် သေသေချာချာကြည့်ကြ။

ဒကာဒကာမတို့သန္တာန်မှာ ဝေဒနာလဲ သုံးမျိုးပဲရှိတယ်.... (မှန်ပါ့ဘုရား)အလွန်ဆုံး ငါးမျိုးရှိတယ် ထားလိုက်ပါတော့၊ သို့သော် သုံးမျိုးထဲ ပေါင်းလိုက်ရင်လဲ အတွင်းဝင်သွားလို့ ဘုရားက သုံးမျိုးပဲလို့ ဟောလိုက်ပါတယ်....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကိုင်း....ဒကာဒကာမတို့ ကိုယ်ပေါ်မှာ ယားမယ်၊ နာမယ်၊ အောင့်မယ်ဆိုတာ ဘာဝေဒနာတုံး (ဒုက္ခဝေဒနာတုံး)။

အင်း.... ဒုက္ခဝေဒနာ သိသွားတည်းက ဒါ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပျောက်နေပြီ(မှန်ပါ့ဘုရား) ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါ ပျောက် ပြီ ဒကာဒကာမတို့....(မှန်ပါ့) ဒီကတည်းက ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပျောက်တယ်ဆိုတာ ငါ ပျောက်တာပဲ ... (မှန်ပါ့ဘုရား) ငါ တစ်ခု ဆိတ်သွားသွားပြီ.... (မှန်ပါ့) ဝေဒနာ ပေါ်တာကို ဝေဒနာပေါ်မှန်းသိရင် ငါ တစ်ခု ဆိတ်သွားသွားပြီ(မှန်ပါ့ ဘုရား)။

သို့သော်လဲ ဒကာဒကာမတွေကဝေဒနာပေါ် တာ ဝေဒနာ ပေါ်မှန်းသိရင် ငါ ပျောက်ပြီ.... (မှန်ပါ့) ဝေဒနာကို ဒကာသစ်ရ(မှန်ပါ့) ငါတုတ်သေးရဲ့လား (မတုတ်ပါဘုရား)။

ဒီဝေဒနာကလေးကို တစ်ခါ ဦးမာဒင်က စောင်ဆိမ်းပြီး နည်းနည်းကြည့်လိုက်တာပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ့) ကြည့်လိုက်တော့

ဝေဒနာကလေး၏ သက်ဇာမ်းကလဲ ၁-နဲ့ ၂-ပဲရှိတယ် (မှန်ပါ)
၁-မှာဖြစ်ပြီး ၂-မှာပျက်ရှာတယ်....(မှန်ပါ) မပျက်ဘူးလား
(ပျက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အပျက်မြင်လိုက်တယ်.... (မှန်ပါ) အပျက်မြင်လိုက်
တော့ ငါ့ဥစ္စာရှိသေးရဲ့လား....(မှန်ပါဘုရား)။

ဟာ....ဒါဖြင့် အဖြစ်မြင်ရင် ငါ့ပြုတ်တယ်.... (မှန်ပါ
ဘုရား) အပျက်မြင်ရင် ငါ့ဥစ္စာပြုတ်တယ်.... (မှန်ပါ)
သေချာပလား (သေချာပါပြီဘုရား)။

အဖြစ်မြင်ရင်.... (ငါ့ပြုတ်တယ်)၊ အပျက်မြင်ရင်....
(ငါ့ဥစ္စာပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ....ဒါဖြင့် ဒို့ဟာ ဖြစ်ပျက်မြင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်....
(မှန်ပါ) ဦးမှာဒင် ဒီရောက်တာပဲ.... (ရောက်ပါတယ်)
ဒီရောက်တာပဲ၊ ဒီကလဲ့လို့ကို ဟောလို့မရဘူး.... (မှန်ပါ)
သုံးဆယ့်တစ်ဘုံထဲမှာရှိတာကလဲ ဖြစ်ပျက်ပဲရှိတာကိုး (မှန်ပါ)
ဒီပြင်ဟာက တန်းဆာသာဆင်နေရတယ် ဒကာ ဒကာမတို့ ဒါ
ရှုဖို့ပါပဲ....(မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ....ဒကာ ဒကာမတို့ ငါက ဒိဋ္ဌိ၊ ငါ့ဥစ္စာက တဏှာ....
(မှန်ပါ) ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မပြုတ်လို့ရှိရင်လဲ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တန်း
တာပဲ....(တန်းပါတယ်ဘုရား)။

ဘယ်နှယ်ကြောင့် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မပြုတ်သတုံးလို့ မေးတဲ့
အခါလဲ ဒီက မေ့အပေါ်၌ သုညတမဖြစ်လို့.... (မှန်ပါ) ရှင်းပ
လား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဓမ္မအပေါ်၌ (သုညတမဖြစ်လို့ပါ) ဓမ္မအပေါ်၌ သုညတ
မဖြစ်လို့လို့ သေသေချာချာမှတ်ပါ....(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ယားတယ် ဘာဝေဒနာတုံး.... (ဒုက္ခဝေဒနာပါ)
ဪ...ယားတိုင်း ယားတိုင်း ဒါ-ဒုက္ခဝေဒနာပါကလား....
ဒါဒုက္ခဝေဒနာပါကလားလို့ သိနေလို့ရှိရင်လဲ ဒကာဒကာမ
တို့ ဝေဒနာအလုပ်သာ ဖြစ်တော့တယ်၊ ငါ့အလုပ်မရှိဘူး....
(မရှိပါဘုရား) ဒီကတည်းက ငါ့ပြုတ်ပြီ-(မှန်ပါ့) မပြုတ်
သေးဘူးလား- (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ-ယားတတ်ကြပ်လား ခင်ဗျားတို့- (ယားတတ်ပါပြီ)
ယားတိုင်းယားတိုင်း ဒါဘာဝေဒနာတုံး- (ဒုက္ခဝေဒနာပါ)
နာတိုင်းနာတိုင်း ဘာဝေဒနာတုံး- (ဒုက္ခဝေဒနာပါ) သို့သော်
လဲ ဒုက္ခဝေဒနာတော့ သိပြီဆိုတော့ ဦးမာဒင် ဘာပြုတ်သွား
သတုံး- (ငါပြုတ်သွားတယ်) ငါပြုတ်သွားတယ်- (မှန်ပါ့)
ငါပြုတ်ပြီနော်- (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ငါပြုတ်တယ်၊ စောင့်ကြည့်-စောင့်ကြည့် ဒကာဒကာမတို့
ဝိပဿနာဆိုတာ စောင့်ကြည့်ရတဲ့ အလုပ်မျိုး- (မှန်ပါ့)
စောင့်ကြည့်တော့ ဝေဒနာကလေးကလဲ ပျောက်ပျက် သွား
တပဲ- (မှန်ပါ့) ပျောက်ပျက်မသွားဘူးလား (ပျောက်ပျက်
သွားပါတယ်ဘုရား) ပျောက်ပျက်သွားတော့ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်
လို့ ပျောက်တာ-(မှန်ပါ့ဘုရား)။

အင်း- ပျောက်သွားတော့ ဘာပြုတ်သွားပါလိမ့်၊ ငါ့ဥစ္စာ
ပြုတ်သွားပါတယ်၊ တဏှာပြုတ်တယ်- (မှန်ပါ့) ငါ့ဥစ္စာဆိုတဲ့
တဏှာပြုတ်တယ်- (မှန်ပါ့ဘုရား)။

(၃၂)

ဒါဖြင့် ဝေါလာတယ်လို့သိလို့ရှိရင် ငါပြုတ်တယ်-(မှန်ပါ!)
ပျက်သွားပြီလို့သိရင်.... (တဏှာပြုတ်ပါတယ်) ငါ့ဥစ္စာပြုတ်
တယ်.... (မှန်ပါ!) သဘောကျပလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကလေး ရှင်းနေအောင် ဦးမာဒင် ပြောရဦးမယ်(မှန်ပါ)
ပြောရမယ်-ပြောရမယ်၊ ဒီဥစ္စာကလေးဟာ ဩော်....ဒို့ဖြစ်ပျက်
အလွန်ကျေးဇူးများတာမပါကလားဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဒကာဒကာမတို့
ယနေ့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းကြီး နားလည်ရတဲ့အတွက် သေ
ပျော်တဲ့တရား... (မှန်ပါ) သေပျော်တဲ့တရားလို့ သေသေ
ချာချာ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ.... (မှန်ပါဘုရား)။

ကဲ... ယားတယ်-ယားတယ် ဒကာဒကာမတို့ ကျောကယား
တယ် ဟုတ်လား.... (မှန်ပါ) ကျောကယားနေရင် ယားတာ
ဘာဝေဒနာတုံး.... (ဒုက္ခဝေဒနာပါ) အင်း- ဒုက္ခဝေဒနာ
ကလေးတစ်ခု ပေါ်တာပဲလို့ မသိလိုက်ဘူးလား.... (သိလိုက်
ပါတယ်ဘုရား) ဘာဖြစ်သွားသတုံး- (ငါပြုတ်သွားပါတယ်)
ဟာ....ဒကာသစ် နေရာကျပြီ ... (မှန်ပါဘုရား)။

ဦးမာဒင် ဘာပြုတ်သွားသတုံး-(ငါပြုတ်ပါတယ်)မြန်မာလို့
ငါပြုတ်တယ်၊ စာလိုတော့ ဒိဋ္ဌိပြုတ်တယ်... (မှန်ပါ) သဘော
ကျပလား....(ကျပါပြီ) ဝေဒနာအလုပ်သာ ရှိတော့တယ်၊ ငါ
အလုပ် ရှိသေးရဲ့လား.... (မရှိပါဘုရား)။

ကိုင်း.... စောင့်ကြည့်ပါဦး၊ စောင့်ကြည့်ပါဦး ဆိုတော့
ပျက်တာကလေးတွေလိမ့်မယ်.... (မှန်ပါ) မတွေ့လားဗျာ
(တွေ့ပါတယ်) ပျက်တာကလေးတွေတော့ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်

(၃၃)

လို့ ပျက်တာပေါ့... (မှန်ပါ) ငါ့ဥစ္စာဖြင့် ငါစီမံနေသလိုနေဖို့ပဲ
(မှန်ပါ) ဒီလိုကော နေကြရုံလား- (မနေပါ) မနေတာ
ထောက်တော့ ပျက်တာ မြင်လိုက်တော့ ဘာပြုတ်သတုံး-
(ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်ပါတယ်) နေရာကျပြီ... (မှန်ပါ) ဘုရား။

မြန်မာလိုပြောလိုက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင် ဒကာ ဒကာမတို့
ငါ့ဥစ္စာပြုတ်တာပဲ (မှန်ပါ) စာလိုပြောကြစို့ ဆိုတော့ တဏှာ
ပြုတ်သွားတယ်- (မှန်ပါ) ဘုရား။

စာလိုပြောကြစို့ ဆိုတော့- (တဏှာပြုတ်ပါတယ်) ဩရှင်-
ဒါဖြင့် အဖြစ်မြင်ရင် ငါပြုတ်- (မှန်ပါ) အပျက်မြင်ရင် ငါ
ဥစ္စာပြုတ်- (မှန်ပါ) ဘုရား။

အဖြစ်မြင်ရင်- (ငါပြုတ်ပါတယ်) အပျက်မြင်ရင်- (ငါ
ဥစ္စာ ပြုတ်ပါတယ်) သဘောကျပလား- (ကျပါပြီ) ရှင်းပြီ
နော်- (ရှင်းပါပြီ) ဘုရား။

ကိုင်း- ဒကာ ဒကာမတို့ ငါ-ငါ့ဥစ္စာပြုတ်တော့ကို ဒါ-သုည
တ ဆိုက်သွားပြီ- (မှန်ပါ) ဝေဒနာအပေါ်၌ သုညတဆိုက်
သွားပြီ- (မှန်ပါ) မဆိုက်သေးဘူးလား- (ဆိုက်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဘယ်အပေါ်၌ ဆိုက်ပါလိမ့်- (ဝေဒနာအပေါ်၌ ဆိုက်ပါ
တယ် ဘုရား) ဝေဒနာအပေါ်၌ ငါကော ရှိသေးရဲ့လား-
(မရှိပါဘုရား) အင်း- ငါ့ဥစ္စာကော (မရှိပါ) အင်း- ဒါဖြင့်
ဝေဒနာအပေါ်၌ သုညတဆိုက်သွားတော့ ဒီတရားသည်
သုညတမဂ် သွားဖြစ်တယ်- (မှန်ပါ) ဘုရား။

ရွတ်တံ့ကလေးက.... (သုညတမဂ် သွားဖြစ်ပါတယ် ဘုရား) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဘာဖြစ်သွားပါလိမ့် (သုညတမဂ် သွားဖြစ်ပါတယ်ဘုရား)၊ အဲ.... ဒီက သုညတဖြစ်တော့ ဒီက ရှုတာကလဲ သုညတမဂ်ပေါ့- (မှန်ပါ) ရှင်းပလား....(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒီဘက်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဘယ်နှစ်မျိုး ပြုတ်သွားပါလိမ့်.... သုံးမျိုး.... (မှန်ပါ) ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိတဲ့ အဝိဇ္ဇာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် လဲ ပြုတ်ပါတယ်.... (ပြုတ်ပါတယ် ဘုရား) ငါ့ဥစ္စာလို့ စွဲလမ်း နေတဲ့ တဏှာပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လဲ.... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ငါ့လို့ စွဲထားတဲ့ ဒိဋ္ဌိပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်လဲ.... (ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဪ....ဒါဖြင့် ဦးလှဘူးတို့၊ ဦးမာဒင်တို့၊ ဒကာသစ်တို့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တစ်ချက်ခုတ် သုံးချက်ပြတ်....(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ....(တစ်ချက်ခုတ်သုံးချက် ပြုတ်ပါတယ် ဘုရား)။

ဪ....ဒါဖြင့် ဒီဘက်မှာ သမုဒယသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာ ချုပ်တယ်-(မှန်ပါ)။

ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ- (သမုဒယသစ္စာနဲ့ ဒုက္ခသစ္စာချုပ်ပါ တယ်ဘုရား)။

ဟာ-ဒကာသစ် သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်ငြိမ်းလို့ ရှိရင်ဖြင့် ၄-ထဲမှာ ၂-နှုတ်ရင်(၄-၂=၂)၂-ကျန်ရမယ် (မှန်ပါ) သစ္စာ လေးပါးကိုး- (မှန်ပါ) ချုပ်ပျောက်သွားတာက ဘယ်နှစ် သစ္စာတုံး- (နှစ်သစ္စာပါ) ဒါဖြင့် ကျန်ရစ်တာက ဘယ်

(၃၅)

နှစ်သစ္စာတိုး... (နှစ်သစ္စာပါဘုရား) ကျန်ရစ်တာ နိရောဓနဲ့ မဂ္ဂကျန်ရစ်ရမယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဩော်... နိဗ္ဗာန်နဲ့-မဂ် ကျန်ရစ်တော့တာပဲ ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ သုညတဆိုက်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာ ဒါကြောင့် သေမင်း မမြင်နိုင်ဘူးဆိုတော့ သူ-နိဗ္ဗာန်ရောက်လို့ မမြင်ဘူး ပြောတာ... (မှန်ပါ့) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဩော်... ဒကာ ဒကာမတို့ သေပျော်တဲ့ တရားဆိုတာပေါ် ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီ) ကိုင်း... ခင်ဗျားတို့ရွှေ့တွင် ဖြတ်တဲ့ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပါ... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဦးမာဒင် ဒီဥစ္စာ အပြောလား၊ အမြင်လားဗျာ(အမြင် ပါဘုရား)ခန္ဓာဖြစ်စဉ်နဲ့လဲ ဒီအတိုင်းပဲမဟုတ်လား- (ဒီအတိုင်း ပါဘုရား) ဒါ-ခန္ဓာဖြစ်စဉ်ကိုပြတာ... (မှန်ပါ့)ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဆိုတာ ခန္ဓာဖြစ်စဉ်ကို ပြခြင်းဖြစ်ပါတယ်... (မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ ဒကာမတွေ၌ သုညတဖြစ်ဖို့ သုညတဖြစ်ဖို့ အတော်အရေးကြီးပါလား ဆိုတာ ပေါ်လာ တယ်... (ပေါ်လာပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပလား... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ကဲ... ဒါဖြင့် ဒီက သုညတမဂ် ဖြစ်တော့ကို ဒီဘက်မှာ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခချုပ်သွားတဲ့ အခါကျတော့ အင်း... ဒါလဲ ဒကာ ဒကာမတို့ ဒီပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ဆိတ်သုဉ်းတဲ့... သင်္ခါရု ဆိတ်သုဉ်းတဲ့... နိဗ္ဗာန်ပေါ်လာတယ်... (ပေါ်လာပါတယ်) မပေါ်ပေဘူးလား... (ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

(၃၆)

သုညတနိဗ္ဗာန်ပဲ ပေါ်လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျ
ပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့ ရှုစရာသည် ကဲ... သုခ
ဝေဒနာကလေး စိတ်ထဲချမ်းသာတာကလေး ပေါ်လာတယ်၊
ဒကာ ဒကာမတို့ ဘာဝေဒနာပါလိမ့်... (သုခဝေဒနာပါ
ဘုရား)။

အင်း... ဒီလိုသိလိုက်တယ်၊ ပေါ်တာကလေးသိလိုက်တယ်-
(မှန်ပါ) ဒီကတည်းက ဘာပြုတ်သတိုး... (ငါပြုတ်ပါတယ်)
ငါပြုတ်ပြန်ပြီ... (မှန်ပါ)။

စောင့်ကြည့်-စောင့်ကြည့်ဆိုတော့ ကြည့်ရင်းမတ္တနဲ့ ပျက်
လာတယ်... (မှန်ပါ)၊ မပျက်ဘူးလား... (ပျက်ပါတယ်) ဘာ
ပြုတ်သွားသတိုး... (ငါ့ဥစ္စာပြုတ်သွားပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်သွားတော့ကို သုညထမင် သွားရ
တယ်... (မှန်ပါ) ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်သွားတယ်ဆိုကတည်းကိုက
ဒကာ ဒကာမတို့ သူ သုညတကြောင့်ဖြစ်တဲ့ မဂ်ကရနေပြီ...
(မှန်ပါ) မရသေးဘူးလား... (ရပါတယ်ဘုရား)။

ရရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်က သုံးခုစလုံး ဘယ်နှယ်နေသတိုး...
(ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

သုံးခုကိုလဲ သစ္စာဖွဲ့လိုက်တော့ သစ္စာနှစ်ခု... (မှန်ပါ)
ဘာသစ္စာ ဘာသစ္စာတုံး (သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခပါဘုရား) သမုဒယ
နဲ့ ဒုက္ခပြုတ်ထွက်သွားတယ်... (မှန်ပါ)။

(၃၇)

ဪ- ဒကာ ဒကာမတို့ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခ နှစ်ခုပြုတ်ပါ တယ်ဆိုကတည်းက ၄ ထဲ ၂ နှုတ်ပါ-(၂ ပဲ ကျန်ပါတယ် ဘုရား) ဘာကျန်ပါလိမ့်ဗျာ-(နိဗ္ဗာန်နဲ့ မဂ္ဂပါ) နိဗ္ဗာန်နဲ့ မဂ္ဂ မကျန်ရစ်ဘူးလား-(ကျန်ရစ်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် နိဗ္ဗာန်ဟာ ဒကာ ဒကာမတို့သည်ကားလို့ ဆိုလို့ ရှိရင်ဖြင့် အဝေးကြီးလား အောက်မေ့နေတယ်၊ တစ်ခုပြုတ် တစ်ခုကျန်တာပဲဆိုတာ သိလိုက်သဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ အင် မတန် အဖိုးတန်သွားပါပြီ- (တန်ပါပြီဘုရား) မတန်သေး ဘူးလား (တန်ပါတယ်ဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဝေဒနာပေါ်တိုင်းသိ၊ ဝေဒနာပျက်တိုင်း သိ (မှန်ပါ) ရှင်းပလား-(ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဝေဒနာပေါ်တိုင်း- (သိရပါမယ်) ဝေဒနာပျက်တိုင်း- (သိရပါမယ်) ဒါဖြင့် ပေါ်တာသိတော့ကို ဘာပျောက်သတဲ့ (ငါပျောက်ပါတယ်) အပျက်သိတော့- (ငါ့ဥစ္စာပျောက်ပါ တယ်ဘုရား)။

ငါ့ဥစ္စာ ပျောက်ပါတယ်ဆိုတာ သေချာတော့ သုညတ ဆိုက် မဆိုက်-(ဆိုက်ပါတယ်ဘုရား) ငါ-ငါ့ဥစ္စာဆိတ်သုဉ်းတဲ့ တရား-(မှန်ပါဘုရား)။

ဒီသုခဝေဒနာကလေးဟာ ဘာတဲ့-(ငါ-ငါ့ဥစ္စာမှ ဆိတ် သုဉ်းတဲ့ တရားပါဘုရား) ဒါဖြင့် သုညတ မဆိုက်သေးဘူး လား-(ဆိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

(၃၈)

ကိုင်း.... ဒါဖြင့် သုညတဆိုက်တော့ ဒီမဂ်သည်ကားလို့ ဆိုရင်ဖြင့် သုညတမဂ်ဖြစ်သွားတာပဲ.... (မှန်ပါ) ဒီမဂ်သည် ဘာဖြစ်ပါလိမ့်မတုံး မေးတော့မှ သမုဒယနဲ့ ဒုက္ခကို (ဖြတ် ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ ခုနက်က ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပြုပြီးမို့ ဦးမာဒင် ရှင်းတာ နော်....(မှန်ပါ) နို့မဟုတ်ရင် ရှင်းပါ့မလား.... (မရှင်းပါ ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် အားလုံးဒကာဒကာမတို့ ဪ... သုညတ တစ်လုံးဟာလဲ ကိစ္စပြီးပါကလား(မှန်ပါ)ဘုရား)။

သုညတ တစ်လုံးဟာလဲ.... (ကိစ္စပြီးပါတယ်) ကိစ္စပြီး တယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားတို့ စာမသင် ပေမသင်နဲ့လဲရိပါစေတော့ (မှန်ပါ) ဆရာကောင်း သမားကောင်းလဲ မတွေ့တော့ဘူး ဆိုရင် စာအုပ်ထဲ ဘာတွေ ရေးထားထား ဦးမာဒင် မသိဘူး- (မှန်ပါ) သိစရာမလား....(မသိပါဘုရား)။

အခုတော့ဖြင့် ဪ... တစ်ခုပေါ်လာတာကို ဝေဒနာ ပေါ်လာတာကို ဝေဒနာရယ်လို့ သိရင်ပဲ ဒီဦးပြုတ်ပြန်ပြီ (မှန်ပါ) ဝေဒနာ ပျက်တာကလေး ဉာဏ်နဲ့ မြင်လိုက်ရင်ပဲ (တဏှာပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)။

တဏှာပြုတ်ပြီဆိုတော့ ငါပြုတ် ငါ့ဥစ္စာပြုတ်.... (မှန်ပါ) ဉာဏ်နဲ့ပြုတ်ရင်ပြီးတာပဲ....(မှန်ပါ)ရှင်းပလား.... (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဘာနဲ့ ဖြုတ်ရမတုံး.... (ဉာဏ်နဲ့ ဖြုတ်ရပါမယ် ဘုရား) ဉာဏ်နဲ့ပြုတ်သွားတာဆိုတာ သေချာပလား.... (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

ဧည့်...ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာဒကာမတွေ့၍ ဒီဟာ ကလေးတစ်လုံးဟာ ပေါ်လာတဲ့တရားကလေးတွေ၏ ပေါ်တာ သိမှု၊ ပျက်တာသိမှုသည် ပေါ်တာ သိရင် ဒိဋ္ဌိပြုတ်... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ)၊ ပျက်တာ သိရင် တဏှာပြုတ် ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ပေါ်တာသိရင်... (ဒိဋ္ဌိပြုတ်ပါတယ်ဘုရား)၊ ပျက်တာ သိရင် (တဏှာပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) .ကဲ...ဒကာသစ် နေရာကျ ပြီ ... (ကျသွားပါပြီဘုရား)။

ကောင်းပြီ...ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ တဏှာဒိဋ္ဌိ ပြုတ်ပါတယ် ဆိုကတည်းကိုကပဲ...တဲ့၊ ပထမနိဗ္ဗာန် မရဘဲ ခံနိုင်ပါ့မလား... (မခံနိုင်ပါဘုရား)။

ပထမနိဗ္ဗာန်ဟာ ဘာမှ ကျင့်စရာမလိုဘူး၊ ဒိဋ္ဌိပြုတ်အောင် လုပ်နိုင်ရင် ပြီးတာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ဒိဋ္ဌိနဲ့တုံ့နေတဲ့ တဏှာပြုတ် သွားလို့ရှိရင်လဲ ပြီးတာပဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

သို့သော်...ပထမနိဗ္ဗာန်ကန်ကွက်တာက ဒိဋ္ဌိခေါင်းဆောင် (မှန်ပါ) ဒိဋ္ဌိပြုတ်ရင် ပထမနိဗ္ဗာန်ရတာပဲ... (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ သုညတတရား အားမထုတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များ ပထမနိဗ္ဗာန်ရဖို့ကို ဒကာသစ် ဝေးပါသေးတယ် (ဝေးပါတယ်ဘုရား) ပထမနိဗ္ဗာန်ကို ကန့်ကျက်နေတာသည် သုညတနားမလည်မှု... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

ပထမနိဗ္ဗာန် မရောက်မှီသည် (သုညတ နားမလည်မှုပါ) သုညတ နားမလည်မှုလို့ဆိုတော့ အခု သေသေချာချာ ကြည့်တော့ စာသိနဲ့မရပါဘူး.... (မရပါ) ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှရမယ်- (မှန်ပါ)ဘုရား။

စာသိနဲ့....(မရပါ)ဉာဏ်နဲ့ကြည့်မှ(ရပါမယ်) ကဲ....ဒါဖြင့် ဒကာဒ ကာမတွေ သန္တာန်၌ လေကလေးကတိုက် ပန်ကာကလေးက အပေါ်ကလည်နေတော့ လေကလေးက တိုက်တော့ ဖောဠုဗ္ဗာရုံကလာထိတော့ သုခသဟဂုတ်ကာယဝိညာဏ်ဆိုတဲ့ ဝေဒနာကလေး မပေါ်ဘူးလား....(ပေါ်ပါတယ်)သုခဝေဒနာကလေး ပေါ်တယ်....(ပေါ်ပါတယ်ဘုရား)။

သုခဝေဒနာကလေး ပေါ်တာကို ပေါ်တာ သိလိုက်တဲ့ အခါကျတော့ ဉာဏ်နဲ့သိမယ် (မှန်ပါ) မျက်လုံးနဲ့ကြည့်လို့ မြင်တာမှမဟုတ်ဘဲ... (မှန်ပါ) ဉာဏ်နဲ့ကြည့်ရမယ်.... (မှန်ပါ) ဘုရား)။

အင်း...မြင်တော့ သုခဝေဒနာ အလုပ်ပါကလား၊ သုခဝေဒနာ ပေါ်နေတာပါကလားဆိုတော့ မရှင်းလား(ရှင်းပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ....ဒါဖြင့် ဦးမာဒင်ပဲ အကဲခတ်ပါတော့၊ ဦးလှဘူးပဲ အကဲခတ်ပါတော့ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ ပျောက်နေပြီ....(ပျောက်နေပါပြီဘုရား) ငါကော....(ပျောက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ငါဟူသော ထင်မှတ်မှုမှ ဆိတ်သုဉ်းတယ် (မှန်ပါ) သုညတဖြစ်နေပြီ....(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် စောင့်ကြည့်ပါဦးလို့ ဆိုတော့ ဒီဝေဒနာကလေး ဟာလဲ နောက်ပန်ကာလေ မလာလို့ရှိရင် ပျက်ပြန်တယ်

(မှန်ပါ)မပျက်ဘူးလား....(ပျက်ပါတယ်ဘုရား) အံ့ပျက်မြင်
လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ငါ့ဥစ္စာကော.... (ပျောက်ပါတယ်
ဘုရား) ဟုတ်သေးရဲ့လား... (မဟုတ်ပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်လို့ သိတဲ့ဉာဏ်
ကလေးသည် ဒီသုညတ ဘူးအပေါ်မှာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်
သုဉ်းတာကို သိတဲ့ဉာဏ်....(မှန်လှပါ) သဘောကျပလား
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်သိတဲ့ဉာဏ်သည် ငါ-ငါ့ဥစ္စာ ဆိတ်သုဉ်း
တာ သိတဲ့ဉာဏ်....(မှန်ပါ)ဘုရား) ပေါ်ကြပလား.... (ပေါ်
ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဉာဏ်သည် ပထမဝိပဿနာဉာဏ်- (မှန်ပါ)ဘုရား)
ရှုပါများရင်.. မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ရမယ်(မှန်ပါ)။

ရှုပါများရင်-(မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ရပါမယ်ဘုရား) မုန်းလာမယ်၊
ဒီသုညတတွေဟာ သုညတလဲ ဟုတ်တာပဲ၊ ဖြစ်ဒုက္ခ၊ ပျက်ဒုက္ခ
လဲ ဟုတ်တာပဲ.... (မှန်ပါ) ဒုက္ခမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈမာနံ နိရုဇ္ဈတိ ဆိုပြီး ဉာဏ်တက်လိုက်.... (မှန်ပါ
ဘုရား)ဩော်.... ဖြစ်တာလဲဒုက္ခပဲ၊ ပျက်တာကော.... (ဒုက္ခ
ပါပဲဘုရား)။

ဒီလို ဉာဏ်တက်လိုက်တဲ့အခါ ဒုက္ခကို ပရိညေယျနဲ့ပိုင်းခြား
သိလိုက်တယ်(မှန်ပါ)ဖြစ်လာတာလဲဒုက္ခပဲ၊ ပျက်တာလဲဒုက္ခပဲ၊
ဒီအထဲ ဒုက္ခမှတ်စပါး ဘာမှမရှိလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်လို့
ရှိရင် ဒါ....ပရိညေယျနဲ့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိတာပဲ-(မှန်ပါ) မသိ
သေးဘူးလား....(သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီကဲ့သို့ မိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သီလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒီမဂ်
ဟာ ဝိပဿနာမဂ်က လောကုတ္တရာမဂ်ဖြစ်သွားတယ်(မှန်ပါ)
မဖြစ်သေးဘူးလား....(ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား) ရှင်းပြီ ... (ရှင်းပါ
ပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် လောကုတ္တရာမဂ် ဖြစ်သည်နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း
ခုနစ်က ဖြစ်ပျက်တာတွေဟာ ဒကာသစ်ရေ .. အကုန်ချုပ်ဆုံး
ရမယ်.... (ချုပ်ဆုံးရပါမယ်ဘုရား) ချုပ်ဆုံးသွားတဲ့အခါကျ
တော့ ဒီဘက်မှာ နိရောဓသစ္စာ ပေါ်မပေါ် (ပေါ်ပါ
တယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒုက္ခနိရောဓော နိဗ္ဗာန် ... (မှန်ပါ) ဒုက္ခ
နိရောဓော.... (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)။

ဒကာ ဒကာမတို့ ဖြစ်ဒုက္ခပျက်ဒုက္ခလဲ ကိုယ့်ဘက်ထဲမှာလဲ
ထင်ပါရော ဒုက္ခတွေ့ကော ချုပ်မသွားဘူးလား (ချုပ်သွား
ပါတယ်ဘုရား) ဒါဖြင့် ဒုက္ခနိရောဓော (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား)
သဘောကျပါလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒီဘက်က ဒုက္ခနိရောဓော နိဗ္ဗာန်လဲပေါ်ပါရော
ဒီဘက်က တဏှာနိရောဓော နိဗ္ဗာန်လဲ ဖြစ်သွားမယ် (မှန်ပါ)
သဘောကျပါလား.... (ကျပါပြီဘုရား)။

တဏှာနိရောဓော (နိဗ္ဗာန်ပါဘုရား) ဟော မဂ်သည်ကား
လို့ ဆိုရင်ဖြင့် ဒုက္ခကိုလဲ ဒကာ ဒကာမတို့ သိတယ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို
လဲ မြင်တယ် (မှန်ပါ) တဏှာကိုလဲ သတ်တယ် (မှန်ပါ) မဂ်ကိစ္စ
သည် သေးသလား.... (မသေးပါဘုရား) သဘောကျပါလား....
(ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါကြောင့် အဋ္ဌကထာ ဆရာများ ဥပမာပြတော့ လှေ
တစ်ခုကို ဒကာသစ်ရေ.... ဝန်တင်လိုက်စမ်းပါ.... (မှန်ပါ)။

ဒီဘက်ကမ်းက ဟိုဘက်ကမ်းကို လှော်ပြီးပို့လိုက်ဗျာ(မှန်ပါ)။

လှော်ကိစ္စသည် ဒကာ ဒကာမတွေ ဝန်ကိုလဲ ဟိုဘက်ရောက်အောင်ပို့တယ်... (ပို့ပါတယ်ဘုရား) ရေကိုလဲ ဖြတ်တယ် ... (ဖြတ်ပါတယ်ဘုရား) ဒီမှာဘက်ကမ်းမှလဲခွာတယ်... (ခွာပါတယ်ဘုရား) ဟိုမှာဘက်ကမ်းလဲ ရောက်တယ် ... (ရောက်ပါတယ်ဘုရား) အင်း... လှော်သည် ဘယ်နှစ်လုပ် လုပ်ပါလိမ့်- (လေးလုပ်ပါဘုရား)။

ဒီမှာဘက်ကမ်းမှ ခွာတာလဲ လှော်ပဲ (မှန်ပါ) ဟိုမှာဘက်ကမ်းပို့တာလဲ... (လှော်ပါပဲဘုရား)၊ ဝန်ကိုဆောင်တာလဲ... (လှော်ပါပဲဘုရား)၊ ရေဖြတ်တာလဲ (လှော်ပါပဲဘုရား)၊ ဩော်... လှော်သည် ဘယ်နှစ်လုပ် လုပ်ပါလိမ့်... (လေးလုပ်ပါဘုရား)။

အဲ... ဒီမှာလဲ ခင်ဗျားတို့ အားထုတ်နေတဲ့မဂ္ဂင်ဟာ တဏှာဖြတ်တာလဲ သူပဲ... (မှန်ပါဘုရား)၊ ဒုက္ခဝန်ကြီးတွေကို ချုပ်ကင်းအောင် လုပ်တာလဲ (သူပါပဲဘုရား)၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဟိုမှာဘက်ကမ်း ပို့တာကော (သူပါပဲဘုရား)၊ ဤမှာဘက်ကမ်းတည်းဟူသော သက္ကာယဒိဋ္ဌိနယ်မှ ခွာတာကော ... (သူပါပဲဘုရား)။

ဩော်... ဒါဖြင့် ဒွိမဂ်သည်ကား... လှို ဆိုရင်ဖြင့် ဘာမှ သံသယရှိဖို့မလိုဘူး၊ နိဗ္ဗာန်တည်းဟူသော ဟိုမှာဘက်ကမ်းကို သူပို့တာပဲ... (မှန်ပါဘုရား) သဘောကျပလား... (ကျပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ဥပေက္ခာစေဒနာကလေး တစ်လုံး ကျန်သေးတယ်(မှန်ပါ) ကဲ-မျက်လုံးထဲမှာမြင်ကာမျှမ တွေ့ဘာ

ဝေဒနာတိုး (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) ကြားကာမျှမတ္တ....
 (ဥပေက္ခာ ဝေဒနာပါဘုရား) နံကာမျှမတ္တ (ဥပေက္ခာ
 ဝေဒနာပါဘုရား) ဒါ... အလုပ်သင်နေတာနော်.... (မှန်ပါ!)
 စားကာမျှမတ္တ... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား) အဲ... လျှာပေါ်
 မှာ ပေါ်တာကလေးဟာ ဥပေက္ခာဝေဒနာ... (မှန်လှပါ)
 ဝမ်းထဲမှာ အလုံးစုံအကုန် ဒကာ ဒကာမတို့ ကမ္မဿကာ ထား
 နိုင်တာတွေကော.... (ဥပေက္ခာဝေဒနာပါဘုရား)။

အဲဒီ... ဥပေက္ခာ ပေါ်တိုင်း-ပေါ်တိုင်း ဥပေက္ခာ ငါးခု
 ပေါ့ဗျာ... (မှန်ပါ) အဲဒါ ပေါ်တိုင်း-ပေါ်တိုင်း ပေါ်လာ
 တာသိလို့ ရှိရင်ဖြင့် ဥပေက္ခာလို့ သိလိုက် (မှန်ပါ)
 ငါပြုတ်ပြီ (မှန်ပါ) ပျက်သွားတာမြင်လိုက်တော့... (ငါ့ဥစ္စာ
 ပြုတ်ပါတယ်ဘုရား) ငါ့ဥစ္စာပြုတ်တယ်.... (မှန်ပါ) သဘော
 ကျပလား (ကျပါပြီဘုရား)။

ဥပေက္ခာကလေး ပေါ်လာတာသိတော့- (ငါပြုတ်ပါတယ်
 ဘုရား) ပျက်သွားတာသိတော့... (ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်ပါတယ်
 ဘုရား) ငါ့ဥစ္စာ ပြုတ်တယ်ဆိုကတည်းက သုညတဆိုက်မဆိုက်
 (ဆိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

ဒါ... ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်တဲ့တရား ဘယ်သူတိုး...လို့ မေး
 လို့ရှိရင် ခုနက်က ဒီအနား ဖြစ်ပျက်ဘုရား... (မှန်ပါ) ရှင်း
 ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ-ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်တဲ့တရား ဘယ်တရားပါလိမ့်... (ဖြစ်
 ပျက်ပါစုရား) တပည့်တော်တို့ ရှုနေတဲ့ ဖြစ်ပျက်ဘုရား...
 (မှန်ပါ) ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်တဲ့တရား အယ်တရားပါလိမ့်....(တပည့်
တော်တို့ ရှုနေတဲ့ ဖြစ်ပျက်ပါ့ဘုရား)။

တပည့်တော်တို့ ရှုနေတဲ့ ဖြစ်ပျက်ဟာ ငါ-ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်
တဲ့တရားပဲ....(မှန်ပါ့) အဖြစ်မြင်ကတည်းက ငါပြုတ်နေပြီ....
(မှန်ပါ့ဘုရား) အပျက်မြင်ကတည်းက.... (ငါ့ဥစ္စာပြုတ်ပါပြီ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကျုပ်တို့ လုပ်နေတဲ့ဖြစ်ပျက်ဟာ ဒိဋ္ဌိခွါပြီးသား
(မှန်ပါ့)တဏှာ ခွါပြီးသား-(မှန်ပါ့) ရှင်းပလ္လား....(ရှင်းပါ
ပြီဘုရား) ဒါဖြင့် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တန်းပါဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား-
(မရပါဘုရား) ဩော်-ဒကာသစ် သေပျော်ပြီ.... (မှန်လှပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဝေဒနာသုံးပါးတို့ကို ဒကာ ဒကာမတို့မျက်လုံးထဲ
မြင်တဲ့ ဝေဒနာကလေးပေါ်လာရင် ဥပေက္ခာကလေး ပေါ်
တယ်လို့ သိပေးပါ.... (မှန်ပါ့) အင်း....ဒါဖြင့် ငါပြုတ်ပြီ-
(မှန်ပါ့ဘုရား)။

ဒါကလေးဟာလဲ ကြည့်ရင်းမတ္တနဲ့ပဲ ပျောက်ထွက်သွား
တယ်- (မှန်ပါ့) ပျောက်ထွက်သွားတော့ ဖြစ်ပြီးပျက်သွား
တယ်- (မှန်ပါ့) ပျက်သွားတာ သိလိုက်တော့ ငါ့ဥစ္စာက-
(ပြုတ်သွားပါတယ်ဘုရား) ငါ့မျက်လုံး ဟုတ်သေးရဲ့လား....
(မဟုတ်ပါဘုရား)။

အဲ....နဂိုကလဲ ငါမဟုတ်၊ အပျက်မြင်တဲ့အတွက် ငါ့ဥစ္စာ
လဲမဟုတ်....(မှန်ပါ့ဘုရား) သဘောကျပြီလား.... (ကျပါပြီ
ဘုရား)။

(၄၆)

ဒါကြောင့် စာက အဖြစ်မြင်ကတည်းကကွာ... အဖြစ်မြင်
ကတည်းက ဒကာဒ ကာမတို့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိလဲ သေပါပြီကွာ...တဲ့၊
(မှန်ပါ) ပျက်တာမြင်တော့ သဿတဒိဋ္ဌိ သေပါပြီကွာ၊ ဒိဋ္ဌိ
ကလဲသေတယ်... (မှန်ပါ)ရှင်းပလား ... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

အဖြစ်မြင်လိုက်တော့... (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသေပါတယ်ဘုရား)
အပျက်မြင်လိုက်တော့... (သဿတဒိဋ္ဌိ သေပါတယ်ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ဟာ ပထမ နိဗ္ဗာန် မရောက်ပါနဲ့ ဆိုလို့
မရတော့ဘူး ဒိဋ္ဌိချုပ်တာပဲ... (မှန်ပါ) သဘောကျပလား...
(ကျပါပြီဘုရား)။

အဲ... အခု နောက်ဆုံးပိတ်ပြောလိုက်တော့ ဒိဋ္ဌိကို အဓိက
ထားတယ်... (မှန်ပါ) သေတော့ ဒိဋ္ဌိနဲ့တဲနေတဲ့ တဏှာလဲ
ရောပြီးတော့သေတာပဲ... (မှန်ပါ) မသေပါနဲ့ဆိုလို့ ရရှဲလား-
(မရပါဘုရား)။

သို့သော် အဓိကထားသတ်တာက ဒိဋ္ဌိလို့မှတ်လိုက်(မှန်ပါ)
သုညတတရားမှာ ဒိဋ္ဌိအဓိက ထားသတ်တယ်... (မှန်ပါ)
ပေါ်ကြပလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အဖြစ်မြင်လိုက်ရင် ဘယ်ဒိဋ္ဌိ သေ
သတုံး... (ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသေပါတယ်) အပျက် မြင်လိုက်ရင်...
(သဿတဒိဋ္ဌိ သေပါတယ်ဘုရား)။

အဲ...အဖြစ်ဆိုတာတဲ့ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာကိုး... (မှန်ပါ)
ဒီကတည်းက အဖြစ်ကို မြင်လိုက်ကတည်းကိုက အကြောင်း
ကြောင့် အကျိုးဖြစ်တာ သိလိုက်ကတည်းကိုက ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ
ရှိုသေးရှဲလား... (မရှိပါဘုရား) အပျက်မြင်လိုက်ကတည်းကို

က၊ ခိုင်တာရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)၊ ဖဿ ချုပ်လို့
ဝေဒနာချုပ်တာပဲလို့ အပျက်မြင်လိုက်ကံတည်းကိုက သဿတ
ဒိဋ္ဌိ ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဖြစ်ပျက်ကိုမြင်တဲ့ ဒကာဒကာမများ ဒိဋ္ဌိနှစ်ပါး
သေတဲ့ ပထမနိဗ္ဗာန် ရောက်မယ်... (မှန်ပါ)၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိက
တော့ သူတို့နှစ်ခုသေရင် ရောပြီးသေတာပဲ... (မှန်ပါ)၊ ရှင်း
ပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် သက္ကာယ ဒိဋ္ဌိကိုလဲ စောစောက ဖြစ်ခဲ့ပါပြီ...
(မှန်ပါ)၊ သဿတ ဥစ္စေဒကိုလဲ အခုနောက်ဆုံးပိတ် ဖြတ်ပေး
လိုက်တဲ့ အဖြစ်မြင်လို့ရှိရင် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသေပြီ (မှန်ပါ)၊ အပျက်
မြင်လိုက်ရင်... (သဿတဒိဋ္ဌိ သေပါပြီဘုရား)။

အထူးသတ်လို့ သေတာလား၊ ဒကာ ဒကာမတို့ အကြောင်း
ဖြစ်လို့ အကျိုးဖြစ်တယ်လို့ ခင်ဗျားတို့ သိပြီးသား... (မှန်ပါ)၊
အကြောင်းချုပ်လို့ အကျိုးချုပ်တယ်ဆိုတာကော... (သိပြီး
သားပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ သုညတလဲဆိုက် ဒိဋ္ဌိကလဲသေ ဖြစ်သောကြောင့်
'ဒိဋ္ဌိနိရောဓော နိဗ္ဗာန်' ... (မှန်ပါ)၊ ပထမ နိဗ္ဗာန် ရတယ်...
(မှန်ပါ)၊ ရှင်းကြပလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ဒါဖြင့် ရှုကော ရှုတတ်ပလား... (ရှုတတ်ပါပြီ)၊ ဘယ်ဝေဒ
နာ ပေါ်လာ-လာ ဖြစ်ပျက်ရှု... (မှန်ပါ)၊ သုခပေါ်လဲ...
(ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်) ဒုက္ခပေါ်လဲ... (ဖြစ်ပျက်ရှုရပါမယ်)
ဥပေက္ခာပေါ်လဲ... (ဖြစ်ပျက်ရှုရမယ်) ဖြစ်ပျက်ရှုလိုက်လို့ရှိရင်
ဖြင့် သုညတမဆိုက်ဘူးလား... (ဆိုက်ပါတယ်ဘုရား)။

(၄၈)

ဒါဖြင့် ငါပြုတ်၊ ငါဥစ္စာပြုတ်၊ သဿတပြုတ်၊ ဥစ္စေဒပြုတ်၊
သက္ကာယပြုတ်.... (မှန်ပါ) မပြုတ်ပါနဲ့ဆိုလို့ ရသေးရဲ့လား....
(မရပါဘုရား) ကဲ.... ဘယ်လောက်အဖိုးတန်သတုံး.... (တန်
ပါတယ်ဘုရား)။

အဲ.... မောဆရာဇရဟန်းကိုဟောလိုက်တာ မင်း-ဒါသာမြင်
လို့ရှိရင် သေမင်းမမြင်နိုင်တဲ့နိဗ္ဗာန် ရောက်ပါပြီကွာ ဆိုတာ
ကော ဟောထိုက် မဟောထိုက်....(ဟောထိုက်ပါတယ်ဘုရား)
ရှင်းပြီနော် - (ရှင်းပါပြီဘုရား)။

ကဲ-နာရီစေ့ပြီ ယနေ့ ဒီတွင် တော်ကြဦးစို့။

သာဓု-သာဓု သာဓု။

စာမူခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၃၇၈/၉၅) (၁၁)

ထုတ်ဝေသူ - ဦးအောင်ချို၊ (မြဲ-၀၈၃၁)၊ မိုးကုတ်ဝိပဿနာ
တရားစဉ်နှင့် လုပ်ငန်းစဉ် ပြန့်ပွားရေး
အဖွဲ့ချုပ်၊ အမှတ်-၈၂၊ နတ်မောက်လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ - ဦးနန္ဒ၊ (၀၃၅၉၇)၊ သီရိနန္ဒာ ပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ်-၂၁၅၊ ၃၂-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။